

ת"פ 26148/09 - מדינת ישראל נגד ראמי חיטיב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 13-09-2014 מדינת ישראל נ' חיטיב
בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית

מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ראמי חיטיב
הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת דין זו ובהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החсад" פ") הנני מודיעה בזאת, כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות ההריגה שיוחסה לו בכתב האישום (המתוקן בשנית), וזאת מחייבת הספק.

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום (מתוקן), בגין יהוסתו לו העבירות כדלקמן:
הריגה - עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש - עבירה לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) ו-(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").
אי ציות לאות שברמזור - עבירה לפי תקנות 22(ב) ו-64(ה) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") וסעיף 68 לפקודת התעבורה.
2. יוער, כי במהלך ניהול ההליך, ביקשה המאשימה את תיקון כתב האישום, בשלוש הזדמנויות שונות, וזאת בדרך של הוספת עדי תביעה נוספים לרישימת עדי התביעה וכן בדרך של תיקון מספר הרישוי של רכב המזדה בו נהג המנוח. התקון האחרון בכתב האישום בוצע בהתאם להחלטתי בפרוטוקול הדיון מיום 27.4.15.

העובדות הנUTES בכתב האישום המתוקן:

עמוד 1

- .3. בעבודות כתב האישום נטען, כי ביום 13.6.16, סמוך לשעה 20:5, נהג הנאשם ברכב טרנספורטר מסווג פולקסווגן מס' רישוי 10-614-42 (להלן: "הפולקסווגן"). הנאשם נסע בכיביש 90 מכיוון כליל ראי פינה לכיוון צומת הגמא (להלן: "הצומת"), שהינו צומת בו משלטים כביש 90 עם כביש 977 (להלן: "הכביש"). יחד עם הנאשם נסעו בפולקסווגן 6 נוסעים נוספים.
- .4. אותה עת, נהג אלעד ארליך ז"ל (להלן: "המנוח") ברכב מסווג מזדה מס' רישוי 62-676-79 (להלן: "המזדה"), בכיביש מכיוון גונן לכיוון הצומת, במטרה לפנות שמאלה בהגיעו לצומת, לכיוון כליל ראי פינה.
- .5. המנוח נכנס לתוך הצומת במטרה לפנות בו שמאלה, זאת כאשר ברמזור המוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אוור ירווק.
- .6. הנאשם נהג בפולקסווגן בדרך פיזיה וنمירות ובהגיעו לצומת חזה אותו למרות שברמזור שהוא מוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אוור אדום. בתוך כר, התנגש הנאשם עם חזית הפולקסווגן בדופן שמאל של המזדה (להלן: "התאונה").
- .7. כתוצאה מההתאונה נהרג המנוח, שהיה בן 34 במוותו, נשוי ואב לפעוט בן ארבע שנים, כשאשתו הייתה בשלבים מתקדים של הריאן עם יلد נוסף. בעת התאונה היה המנוח בדרך לשירות מילואים כמ"פ של יחידה קרבית.
- כן נזקקו לטיפול רפואי הנאשם ושותי הפלקסווגן ונזקקוCLI הרכב המעורבים בתאונה.
- .8. נטען, כי התאונה ותוצאותיה נגרמו בעקבות נהיגתו הפיזיה של הנאשם, אשר נכנס לצומת וחזה אותו מבלי לציית לאות שברמזור המוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו, שבו דלק אוור אדום ובכך גרם מוותו של המנוח וכן לנזק לאדם ולרכוש.

חשיבות הנאשם לכתב האישום:

- .9. בדין מיום 13.10.31 (אשר התקיים בפני כב' סגן הנשיא, השופט כתלי), כפר הנאשם במילויים לו בכתב האישום וטען, כי טענתו העיקרית הינה שהוא נכנס לצומת הרלוונטי באור ירווק. בדין מיום 17.11.13, חזר הנאשם על צפירתו, באופן מפורט, תוך התייחסות לסייעי החילק העובדתי שבכתב האישום. מכפירתו עולה, כי הנאשם הודה בכתב הפלקסווגן במועד ובמקום הנטענים בכתב האישום המתוקן, אולם כפר בכתב שנהגו בו בדרך פיזיה וنمירות וכן בכתב שחזקה את הצומת עת ברמזור שבכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אוור אדום. כן כפר, מחוסר ידיעה, בכתב שהמנוח נכנס לתוך הצומת במטרה לפנות בו שמאלה, אשר ברמזור שבכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אוור ירווק. כן כפר בכתב שההתאונה ותוצאותיה נגרמו בעקבות נהיגתו הפיזיה ובקשר הסיבתי בין התאונה לבין מוותו של המנוח, אך הודה, כי ברכב הפלקסווגן בו נהג היו נפגעים.

ה הנאשם הבahir, כי אין הוא אוחז בטענת אליבי או בטענת זוטא.

יוער, כי במהלך שמיית הריאות, בדין מיום 15.4.20, חזר בו הנאשם מכפירתו ביחס לקשר הסיבתי שבין

התאונה לבין מותו של המנוח. לפיכך, התיקטר הצורף בשמיות הרופאים שנמננו על עדי התביעה לעניין זה.

10. בנסיבות אלו, נקבעו מועדים לשמיית ראיות הצדדים. לאחר שהצדדים סיימו להביא ראיותיהם, ערכ בית המשפט ביקור במקום התאונה, זאת ביום 16.5.16 ולאחר מכן ניתנה החלטה בדבר הגשת סיכון הצדדים בכתב. כן נקבע מועד להשלמת סיכומי הצדדים בעל פה. ב"כ הצדדים הגיעו סיכומיהם בכתב כנדרש וכדבוק ובדיוון מיום 12.12.16 השילמו בקצרה את סיכומיהם בעל פה.

11. ביום 26.4.17, ניתנה על ידי הכרעת דין ולפיה, זוכה הנאשם מעבירות ההריגה שיוחסה לו בכתב האישום (המתוקן בשנית), זאת מחמת הספק. תחת זאת, הורשע הנאשם בעבירה שענינה, גרים מת מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין. עוד הורשע הנאשם בעבירות שענין, נהגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש ואי ציות לאות שרמזו, כפי המוחס בכתב האישום ועתה מפורסמת הכרעת הדין על נימוקיה, מפתח היקפה ואילוצי הדפסה.

להלן יובאו בקיליפת אגוז עיקר טיעוני הצדדים, כפי סיכומיהם.

טיעוני המאשימה בסיכון:

12. במסגרת סיכוןה בכתב, בקשה המאשימה לקבוע, כי היא עמדה בנTEL המוטל עליה והוכיחה, מעבר לכל ספיק סביר, את כל עובדות כתב האישום (המתוקן מיום 28.4.15). כן בקשה לקבוע, כי הוראות החיקוק המוחסות לנאשם תואמות לעובדות כתב האישום ולהרשיע את הנאשם בכל המוחס לו. כך הפניה המאשימה לראיות שהובאו מטעמה להוכחת המוחס לנאשם בכתב האישום. בהקשר זה הפניה המאשימה לעדותם של עד התביעה יבגני סטינן (להלן: "יבגני"), אשר היה עד ראייה לתאונה אף ניגש אל רכב המזדהה של המנוח מיד לאחריה. המאשימה צינה, כי מעדותם של יבגני עולה, כי הוא המתין בתחנת האוטובוס הסמוכה לצומת, בمكان בו ניתן לראות בבירור את הרמזו שכיוון נסיעתו של הנאשם. כך הבחן, כי ברמזו שכיוון נסיעת הנאשם דלק או רודם עת נכנס עם רכב הפולקסווגן לצומת, במהירות אשר להערכתו אינה יותר מ-100 קמ"ש והתנגש עם רכב המזדהה. כן תיאר בעדותם את תוצאות התאונה כפי שגלו לעינו מיד עם הגיעו למקום התאונה.

המאשימה הדגישה, כי יבגני הינו עבר אורח אשר נקבע למקום התאונה במקרה, מסר עדות בהירה, קולחת וחסרת כל אינטרס זהה או אחר בתוצאות ההליך, פרט לרצונו למלא את חובתו האזרחיות ולהיעיד, במידוק כל הנitin, על האירועים להם היה עד. לטענת המאשימה, ניכר היה, כי יבגני מבקש לדיק בדבורי, תיאר אך ורק את שהוא עצמו ראה ושמע ועדותם עקבית, הגיונית, ברורה ומשתלבת היטב עם עדויותיהם של יתר העדים ויתר הראיות שהוצעו בתיק. כן טענה, כי תיאורו של יבגני את זירת התאונה ואת מבנה הכביש והצומת תואם את התרשים שנערכ על ידי בוחן התנועה (ת/32), מה שתומך ב邏יוןו של העד ויכולתו לשחרר באופן מדויק את התאונה והזירה.

המאשימה הפניה גם לדוח ההוביל והחכבה שביצע יבגני (דיסק ת/27 ותמונה ת/28), המלמד על שدة הראיה הפתוח ממוקם עמידתו סמוך לצומת, עבר הרמזו בכיוון נסיעתו של הנאשם, זאת כפי שניתן היה להתרשם גם בבדיקה בית המשפט בזירה. לאור האמור, בקשה המאשימה לקבל את עדותו של יבגני כמהיינה וליתן לה משקל מלא בעת קביעת הממצאים העובדיים.

עמוד 3

13. המאשימה הוסיפה והפנתה לעדותו של עד הتبיעה אלון חזן (להלן: "אלון"), אשר היה בדרך לבסיסו הצבאי במועד הרלוונטי לכתב האישום ונכח בזירת התאונה. המאשימה צינה, כי מעדותו של אלון עולה, כי היה בדרכו לטרםפיידה הסמוכה לצומת, כשהגבו לכיוון הצומת, יחד עם חברותו קריין, כאשר שמע את התנגשות בין הרכבים. אז הסתווב וראה, כי האור ברמזור שבכיוון הנסעה מדרום לצפון, קריין, בכיוון נסיעתו של הנאשם, אדום. כמו כן, תיאר, כי רץ מיד למקום התאונה, ניגש אל הרכב המזדה והבחן, כי המנווח עודנו בחיים. עברו מספר דקות, לאחר שהגיעו למקום אנשי נספים, עלה על אוטובוס ונסע לבסיס. אלון סימן על גבי צילום של הקביש את מסלול הליכתו והמקום בו עמד (ת/5).

לטענת המאשימה, אלון אף הוא עבר אורח אשר נקלע למקום במקרה, מסר עדות עקבית, הגיונית ובהירה, החפה מרצון להעיצים את מעשיו של הנאשם או להפלילו מעבר למזה שראה וחווה, תוך שבייקש לדיק בדרכיו. המאשימה צינה, כי בהגינותו, אלון הבHIR הN בעדותו הראשית והן בחקירה הנגידית, כי לא ראה את צבע הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם בזמן התאונה, אלא רק לאחר שהסתובב לשמע התאונה. לטענת המאשימה, עדותו של אלון משתלבת עם עדותו של עד הראיה יבגני הN מבנית מהותית והן מבנית קרונולוגית. לאור זאת, ביקש לקל את עדותו של אלון כמהימנה וליתן לה משקל מלא בעת קביעת הממצאים העובדיים בהכרעת הדין.

14. המאשימה הפנתה גם לעדותה של עדת הتبיעה נגה הורביץ (להלן: "נגה"), אשר המתינה ברכבה ברמזור לצד רכבו של המנווח, לצורך פניה שמאלה. נגה תיארה, כי בהגעה לצומת הגומא, האור ברמזור בכיוון נסיעתה היה אדום, על כן המתינה לצומת ולא הבחינה, כי האור ברמזור התחלף לירוק. הרכב לשמאלה נכנס אל תוך הצומת תוך פניה שמאלה, כאשר רכב אשר הגיע מדרום, במהירות גודלה, התנגש בו. בעדotta הראשית, הדגישה נגה, כי צבע האור ברמזור עת נכנס הרכב לשמאלה לצומת היה י록. המאשימה צינה, כי בחקירה הנגידית, מסרה נגה, כי לא הייתה מודעת עת המתינה ברמזור ולא הבחינה האם הרכב לשמאלה עמד לצידה ברמזור ולאחר מכן החל בנסיעה או שנכנס לצומת בנסיעה רציפה.

15. לטענת המאשימה, נגה אף היא עוברת אורח אשר נקלעה למקום במקרה ומסרה עדותה על אשר ראתה. כן לטענתה, ניתן היה להתרשם בנקל, כי נגה התרגשה בעמוד העדות וכי התאונה היוותה איירוע טראומטי עבורה, אולם התאמצה לדיק עד כמה שנית בפרטים אותם התקשתה לזכור ונזהרה שלא להטעת. המאשימה הדגישה, כי נגה לא הסירה את העובדה, כי לא הייתה מודעת בזמן המתינה ברמזור בצד, אולם הבהיר לאורך עדותה הראשית וחקירתה הנגידית, כי ראתה את הרמזור בזמן שרכבו של המנווח נכנס לצומת וצבעו היה י록. לטענתה, עדותה בנקודה זו הייתה עקבית וקורנתית ומכך שהינה מהימנה יש לתת לה משקל מלא.

עוד הפנתה המאשימה לעדותו של עד הتبיעה יוסי רופא (להלן: "יוסי"), אשר נקלע למקום התאונה בדרכו למקום עבודתו. מעדותו עולה, כי לא ראה את התאונה עצמה, אולם ראה את שתי המכוניות אחת בטור השני, עצר בצד והתקשר לモנד 100. כן עולה, כי בהגינו לצומת, התאונה כבר התרחשה והוא הבחן, כי הרמזור בכיוון נסיעתו, מקרים שונים בראש פינה, מתחלף לאדום, אך לא צהוב מהבhab ולירוק. בהמשך, אישר את דבריו בהודעתו, לפיהם ראה את הרכב הגדל מסתובב בצד, ככל הנראה בשל הפגיעה שספג בתאונה. כן מסר העד, כי אינו יכול להעיד מי מהרכבים המעורבים בתאונה עבר לצומת באור אדוםומי בירוק.

לטעת המאשימה, כמו יתר עדוי הרاءה, יוסי הינו עבר אורח שנקלע לזרה, אין לו היכרות משותפת עם מי מהמעורבים וניכר, כי עדותו נמסרה מתייר רצון לדיק כל הנtan, למרות הזמן שחלף ולמרות המצב הנפשי אליו נקלע לאחר התאונה. על כן, בבקשת המאשימה לקבוע, כי עדותו של יוסי מהימנה. כן צינה, כי יוסי הקפיד להציג כי לא ראה את רגע הפגיעה, אולם עדותו, בזיקה ליתר עדויות הרاءה, הזמן הגיע לצומת והעובדת שראה את השניות הראשונות לאחר התאונה, כאשר הפלקסווגן היה בסבוס והעובדת שמיד לאחר מכן הבחין באנשים רצים לכיוון התאונה, מלמדים על אף שבזמן התאונה, צבע הרמזור שכיוון נסיעתו היה אדום. בהקשר זה הבחירה המאשימה, כי מתוכנית הרמזורים ומדו"ח בוחן התנועה עולה, כי מופע הרמזור בכיוון נסיעתו של יוסי ומופע הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאם, הינם מופעים בעלי אויר י록 משותף.

לטעת המאשימה, עדויותיהם של עדוי הרاءה משתלבות זו בזה ופורשות בפני בית המשפט תמונה כוללת על התאונה מכיוון נסיעת המנווה, כיוון נסיעת הנאם וכיוון הנסעה ההפוך לכיוון נסיעת הנאם. המאשימה סבורה, כי לא נתגלו סטיות היורדות לשורשו של עניין בין עדויות עדוי הרاءה. לאור זאת, בבקשת לקבוע, בהתאם לעדויות אלה, כי הנאם הגיע לצומת מכיוון דרום לכיוון צפון במהירות גבוהה ונכנס לצומת כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אויר אדום וכן, כי המנווה הגיע לצומת מכיוון מזרח לכיוון דרום ונכנס לצומת כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אויר י록.

17. המאשימה הוסיפה והפנתה לעדותו של השוטר רס"מ משה מזרחי, המשרת כס"ר במתנ"א ראש פינה. באמצעותו הוגש דו"ח פעולה מיום האירוע ת/1, ממנו עולה, כי הגיע לזרה בשעה 22:42, כאשר במקום היו כוחות מד"א וכי בו אש. כן תוארו דו"ח פרטי כלפי הרכב המעורבים, מצבם, מצב הזרה ומצב הפציעים בהתאם לדיווח שהתקבל ממד"א.

כן הפנתה המאשימה לעדותו של השוטר רס"מ אמר בכיר, המשרת כרכז בוחנים באט"ן גליל, באמצעותו הוגש המזכיר ת/2, ממנו עולה, כי שוחח עם הנאם במילון בית החולים ביום התאונה, בשעה 22:29. בשיחתם שתועדה בזיכרון, אישר הנאם, כי נפג ברכב וטען כי אינו זוכר מה קרה. לטענת המאשימה, הנאם אינו חולק על תוכנו של ת/2 ומכאן שיש לקבל את הדברים האמורים בו כלשונם.

עוד הוגש באמצעות רס"מ בכיר, במהלך חקירתו הנגדית, מזכיר נוסף שערך מיום האירוע בעניין דגימת דם שנלקחה מהנאם, אשר סומן נ/1 וכן זיכרונו דברים אודות נטילת דגימת דם לבדיקת שכבות מיום 16.6.13, אשר סומן נ/2.

13.6.30. כה הפנתה המאשימה לעדותו של השוטר רס"ב מאיר קרייחלי, המשרת באט"ן גליל, באמצעותו הוגש מזכיר מיום 30.6.13, בדבר תכ迤ות הפיסבוק שהתנהלה בין העד אלון חזן לבין אדם בשם מאיר אדרי, אשר תר אחר עדוי ראייה לתאונה. המזכיר סומן ת/3, התכ迤ות סומנה ת/4 והדיסק על גביו נכרבה התכ迤ות, שהובירה אליו על ידי אלון באמצעות הטלפון הנייד, סומן ת/6. כן הוגש באמצעות צילום אובייר של מקום התאונה, בו נערך בעת גביה עדותו של אלון, ת/5.

18. עוד הפנתה המאשימה לעדותו של המהנדס נתן פרי (להלן: "נתן"), מתכנן הרמזור בצומת הגומא, באמצעותו הוגשה חוות דעת שערך, ת/8. חוות דעתו עולה, כי מופע הרמזור בכיוון נסיעת הנאם (מופע 3) ומופע הרמזור בכיוון נסיעת המנווה (מופע 4), נמצאים בكونפליקט ומוגדר להם "זמן

פינוי בין ירוק" בן 5 שנים, המגדר את פער הזמן בין סיום אחד המופיעים לתחילת המופיע השני. כמו כן, במנגנון הרמזוֹר קיימת מערכת אבטחה המודדת, כי זמני הפינוי בין המופיעים מתקיימים בכל עת וכאשר מזוהה פער זמינים קצר יותר מהאמור, עובר הרמזוֹר למצב של הבוחן צהוב קבוע עד לבדיקה התקלה. כן הוגש באמצעות העד, מכתבו של הבוחן נחום כהן (ת/9) ומכתב מאות העד לנוחם כהן (ת/10).

לטענת המאשימה, עדותו של נתן הייתה מڪוצעת, עניינית ומהימנה, במסגרת הסביר בצורה מדוקقة ומנומקת את תכנית הרמזוֹרים כפי שתוכננה על ידו ועמד על כך שבהתאם לתוכנית הרמזוֹר, לא יתכן מצב בו שני הרמזוֹרים נמצאים במופיע ירוק משותף. המאשימה צינה, כי מדובר بعد מڪוצע, שהוא אמון על תוכנן והתקנת הרמזוֹר. כן צינה, כי עדותו לא נגעה לסוגיות תקינות הרמזוֹר. כן לטענת המאשימה, ממצאים של נתן תואמים במידוקיק לקביעות הבוחן נחום כהן במסגרת חוות דעתו מיום 13.1.7.13.

19. המאשימה הוסיפה והפנתה לעדותו של אבנר בן חורין, העובד כמנהל שירות בחברת מנורה איזו אהרון בע"מ לאחזקה רמזוֹרים, באמצעותו הוגשו שתי הודעות אודiotext רמזוֹר בעת תאונה, ת/12-ת/13, מהן עולה, כי לא התקבלה הודעה על תקללה ברמזוֹר בשעת התאונה וכי הרמזוֹר עבד באופן תקין. כן עולה מעודתו, כי לאחר שהתקבל דיווח על התאונה, נבדק הרמזוֹר ונמצא, כי שני עמודי הרמזוֹר נפגעו אולם הרמזוֹר עבד. כן הוגשו באמצעות העד מכתבו אל ב"כ המאשימה בהתייחס להודעות הנ"ל, ת/11 ודיווח קבלן המשנה המתפל בתקינות הרמזוֹרים, ת/14.

עוד הפנתה המאשימה לחוות דעת הנדסית מיום 8.7.13, שנערכה ע"י מהנדס התנועה רפ"קعادיל נמוֹז, בעקבות התאונה, ת/15, ממנה עולה, כי לא נמצא ליקוי תשתיות הקשורים לתאונה. כן עולה מחוות הדעת, כי זמן "בין ירוקים" בין מופעי הרמזוֹר נבדק על ידו ונמצא תואם בזמן הנកוב בתוכנית הרמזוֹרים וכי לפני תחילת האות הצהוב לתנועה 3, ישנו אורך ירוק מהבהב למשך 3 שניות שאינו חלק מזמן "בין ירוקים".

לטענת המאשימה, מהעדויות שנסקרו לעיל, כמו גם מגרסת הנאשם עצמו עולה, כי בזמן התאונה הרמזוֹר עבד באופן תקין. על כן, בבקשת המאשימה לקבע, כי לא הייתה תקללה ברמזוֹר בעת התאונה. כן בבקשתה לקבע, כי זמן "בין ירוקים" בהתאם לתוכנית הרמזוֹרים ולחוות הדעת שהוגשו מטעה מהינו 5 שניות.

20. המאשימה הוסיפה והפנתה לעדותו של בוחן התנועה רס"מ נחום כהן (להלן: "הבוחן"), באמצעותו הוגשו המסמכים הבאים: ת/16 - סקיצה שערך, ת/17 - דוח ממצאים, ת/18 - לוח צלומים, ת/19 - דיסק, ת/20 - מזכיר איתור מצלמת אבטחה צומת גומא, ת/21 - מזכיר אודוט ביצוע ניסוי בצומת הגומא, ת/22 - הודעה נג תחת זהירה מיום 16.6.13, ת/23 - מזכיר אודוט איתור מודיעין, ת/24 - דוח אירועים מלא ממשטרת ישראל, ת/25 ו-ת/26 - דוחות אירוע, ת/27 - דיסק, ת/28 - לוח צלומים, ת/29 - הודעה נג תחת זהירה מיום 23.6.13, ת/30 - הודעה נג תחת זהירה מיום 25.6.13, ת/31 - דיסק, ת/32 - תרשימים תאונת דרכים, ת/33 - דוח בוחן תנועה על תאונת דרכים על נספחיו.

המאשימה הפנתה לעולה הן עדותו הראשית והן מחקרתו הנגדית של הבוחן וטענה, כי מהימנותו אינה מוטלת בספק, שכן איןנו צד בעל עניין בתוצאות המשפט. כן טוענה, כי הסגנון לא חלק על ממצאי הבוחן שנאספו בזירה ואשר היו את הבסיס העבודה למסקנותיו. לטענת המאשימה, ניתן היה להתרשם מהמסמכים שהוגשו על ידי

הבחן, מתייעוד הממצאים וניתוחם, כי החקירה התנהלה באופן מקטוני לחלוין, תוך בדיקת כל קצה חוט אפשרי, אשר עשוי להשילך או רעל האירועים ותוך שמירה על כל הכללים המקוריים והנהלים הנוגעים לניתוח תאונות דרכיהם. על כן, ביקשה לקבל את עדותו של הבחן ואת האמור בדי"ח הבחן ונספחו וליתן להם את מלאה המשקל הריאיתי. כן ביקשה לדחות על הסף את הטענות שהופנו כלפי הבחן במהלך חקירתו הנגדית בדבר ניהול חקירה מגמתית, שעה שהבחן ביקש לארח מספר רב ככל הניתן של עדי ראייה אובייקטיבים וניטרליים שאינם קשורים לנאים או למשפחה. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי במסגרת חקירת התאונה, נגבו על ידי הבחן ושותרים נוספים עדויות מכל נסעיו הרכב הנאים, אולם הנאים בחר שלא להביאם עדין הגנה. כן ביקשה לדחות את הטענות שהופנו כלפי הבחן בעניינו של המודיע המופיע בדי"ח המשל"ט ולקבל את גרסת הבחן לפיה, משיחתו עם המודיע עלה, כי הגיע למקום לאחר התאונה. בהקשר זה נטען, כי עדותו של הבחן בנקודה זו הייתה נחרצת, קוורנטית ועקבית ולא נסתרה גם על ידי עדין הגנה. כן ביקשה שלא ליחס משקל לעובדה, כי בהודעתו הראשונה של הנאים, ת/22, לא נרשם, כי הודה לו זכות היועצות.

21. עוד הפניה המאשימה לביקור בית המשפט במקום מיום 16.5.16, במסגרתו ניתן היה להתרשם משדה הראייה הפתוח מהמקום בו עמד העד יבגני בעבר הצומת והרמזור בכוון נסיעתו של הנאים.

22. לשיכום עדויות התביעה, טענה המאשימה, כי עדותו של הבחן מבוססת על ממצאים אובייקטיבים בזירת התאונה ומסקנותיו נתמכות בתוכנית הרמזורים ובחוות דעתו של המהנדס נתן פרי ושל המהנדסعاد נמו. לטענתה, ממצאי הניסויים שנערכו על ידי הבחן וההנדסعاد נמו, עדויות עדין הראייה, גרסת הנאים עצמוו, היעדר הودעות על תקללה ברמזור וכן חוות הדעת של המהנדס נתן פרי, מצביעים כולם על כך שבמועד התאונה הרמזור עבר באופן תקין. כן טענה, כי על סמך ממצאי הבחן ניתן לקבוע, כי לנאים שדה ראייה פתוח למקום התאונה 200 מטר לפחות ואף יותר, כפי שמעידות גם התמונה שצולמו על ידי הבחן. כן טענה, כי על סמך התאמת הנזקים שבייצ הבחן ומיקום סימן החריצה, ניתן לקבוע, כי התאונה אירעה בנתיב השמאלי בכוון נסיעת הנאים.

23. המאשימה סבורה, כי נוכח גרסת עדין התביעה לפיהן, המנוח נכנס לצומת כאשר בכוון נסיעתו דלק או יrox ואילו הנאים נכנס לצומת כאשר בכוון נסיעתו דלק או אדום וכן בהתאם לתוכנית הרמזורים והזמן בין יroxים", הרי שהנאים נכנס לצומת שעלה שהאור האדום ברמזור בכוון נסיעתו דלק במשך 8 שניות לפחות (5 שניות "זמן בין יroxים" ו-3 שניות או יrox מהbehav ואור צהוב שאינם חלק מ"זמן בין יroxים"). לטענת המאשימה, עדויות עדין התביעה, כלכל, הותירו רושם מהימן, משתלבות ומחזקות זו את זו וכן משתלבות היטב עם יתר הראיות בתיק ועם קביעות הבחן.

24. המאשימה הפניה למוצגים וראיות נוספות שהוגשו בהסכם, במסגרת ראיות התביעה והם: ת/7 - הודיעתו של דוד פרוחי בדבר זיהוי גופת המנוח, הודיעת פטירה של המנוח מיום 16.6.13, טופס הכרזת פרמידיק מד"א על מות המנוח מיום 16.6.13, תעוזות רפואיות של נסעיו הרכב הנאים. לטענת המאשימה, מסמכים אלה מוכיחים, כי מות המנוח ופצעיהם של שניים מנסיעיו הפולקסווגן גרגמו כתוצאה מההתאונה. על כן וnoch הצהרת ב"כ נאים בדיון מיום 20.4.15, כאמור, התיתר הצורך להידרש לסוגיות הקשר הסיבטי בין התאונה לבין מות המנוח.

25. המאשימה התייחסה בפירוט רב לעדותו של הנאים, במסגרתה טען, כי נכנס לצומת באור יrox מלא, הופתע על ידי הרכבו של המנוח וניסה לבلوم על מנת למנוע את התאונה. כן טען, כי הוא ונסעיו

נותרו על הכביש משר כחץ שעה לאחר התאונה, מבל' לקבל כל עזרה ומבל' שהזעקו למקום משטרת או מד"א. המאשימה הפנתה לסתירות בעדותו של הנאשם, בין היתר, ביחס למצב הריאות בעת התאונה, וכוחות רכבים נוספים בכביש ופרטים שמסר בהודעותיו. כן התייחסה המאשימה בהרחבה לטענותו של הנאשם בדבר קיומו של עד ראייה לתאונה בשם רזאל, שהינו קרוב משפחתו אשר אף חילצו מרכבו לאחר התאונה, אשר הועלו על ידו רק בשלב מאוחר יותר. בהקשר זה הפנתה המאשימה לסתירות הרבות בעדותו של הנאשם, כמו גם השינויים בגרסתו והעובדת, כי לא פעל לגביית עדותו של עד זה במסגרת החקירה. כן צינה המאשימה, כי הנאשם של בעדותו כל סכוסר עם מי מעדי הנסיבות, טען, כי לא ראה איש במקום התאונה ואישר, כי הרמזור היה תקין.

.26 כן התייחסה המאשימה לעדותו של עד ההגנה רזאל חטייב (להלן: "רזאל"), בן דודתו של הנאשם, אשר מסר בעדותו, כי נסע מאחריו רכבו של הנאשם למרחק של כ-200 מטר. רזאל עמד על כך, כי הרמזור בכיוון נסיעתם בזמן התאונה היה ירוק. לדבריו, כאשר הגיע להושיט עזרה, התברר לו, כי מדובר בקרוב משפחתו. כן לדבריו, התקשר למד"א פעמיים ועצב את הזירה לאחר הגעת כוחות ההצלה. כן טען, כי חוקר תנועה יצר עמו קשר, והוא מסר לו כי הפליקסונג נכנס לצומת בירוק מלא, אך החוקר לא יצר עמו קשר בשנית. כך לטענותו, גם לא שוחח כלל עם הנאשם מאז התאונה. המאשימה הפנתה לסתירות בין גרסתו של רזאל לבין גרסתו של הנאשם וכן התייחסה לטענותו של רזאל, אשר עלתה לראשונה בחקירתו הנגדית, לפיה אחותו שנגעה ברכב, ראתה אף היא, כי מופיע הרמזור היה ירוק. כן התייחסה בהרחבה לסוגיות מספר הטלפון ממנו התקשר רזאל למד"א.

.27 עוד התייחסה המאשימה לעדותו של עד ההגנה עימאד חטייב, אחיו של רזאל, אשר נסע עמו ברכב ולדבריו, ישן בזמן התאונה והתעורר רק לאחר מכן. המאשימה התייחסה לטענותו של עימאד כי מספר הטלפון הנמצא בשימושו של רזאל נמצא על שמו ואשר לא נתמכה באسمכתא כלשהי. כן צינה, כי בגין לטענותו של הנאשם, עימאד הוא זה שהיה ברכב ולא אחיו ענן. כן הפנייה לכך, כי בגין לטענותו של הנאשם לפיה, נאמר לו על ידו, כי ראה שמו של הרמזור היה ירוק, הרי שלגרסת עימאד כלל לא שוחח על כך עם הנאשם.

.28 בהתייחס למהימנות הנאשם וудוי, טענה המאשימה, כי הנאשם לא הקפיד לומר אמת הן בחקירותו במשטרת והן בעדותו בבית המשפט. כך טענה, כי דבריו של הנאשם נסתירים כבר בשלב העדויות שמסר במשטרת, בהפנotta לסתירות שנתגלו בהודעותיו. המאשימה ביקשה לדוחות את הסבריו של הנאשם ביחס לסתירות הנוגעות להימצאו של רכב מסווג טרניזיט בכיוון נסיעתו של הנאשם, תוך שטענה, כי טענותיו לעניין אופן ניהול חקירתו, מופרכות. לטענותה, עיון בתוכן החקירה אין מגלת תוכן מיים או מליחץ, אלא מדובר בחקירות ענייניות הממוקדות בסוגיה שבמחלוקת, כשאף הנאשם העיד, כי לא היה לחוץ כתוצאה ממשי החוקר. כן טענה המאשימה, כי טענתה הנואם לפיה, דבריו נמסרו בהיוותם מבולבל ולאחר מכן טיפולים אינה יכולה להתקבל, שכן, מדובר בגרסה רציפה ומלאה בפרטיהם, המלמדים, כי ניתנה בצלילות הדעת. לטענתה המאשימה, התנהלותו של הנאשם, הן בחקירותו במשטרת והן על דוכן העדים וניסיונו להכחיש דברים שאמר, מלמדים על ניסיונו לטור אחר גרסה שתמלט אותו מאחריותו לתאונה ומטעילה צל כבד על שלל גרסאותיו ואמינותו באופן כללי.

.29 עוד טענה המאשימה, כי הגרסה שהציג הנאשם בעדותו בבית המשפט הינה גרסה כבושה ובلتוי מהימנה. כך, טען לראשונה בחקירתו הנגדית, כי למקומות התאונה הגיעו אנשים מהכפר, העובדים

בחקלאות או בبنין ואשר מוכרים לו אישית, כאשר אחד מהם, רزال, אף קרא בשמו והזעיק אמבולנס וזאת בניגוד לגורסתו בהודעותיו ואף בעדותו הראשית. לטענת המאשيمة, בפי הנאשם לא היה הסבר סביר לכך, דבריו סתרו את גרסתו שלו כמו גם את גרסאות עדי הגנה ותשובותיו בהקשר זה היו מתחמקות ולא משכנעות. כן לטענתה, התפתחות גרסאות הנאשם, הסבירו הנפתיים והתחשווים לאמירות אלה ואחרות שבאו מפיו בהודעותיו, מלמדות כי מדובר באדם בלתי אמין, המתחמק ממתן תשובות ומציג הסברים שאינם מתישבים עם השכל הישר, ההיגיון ועם ראיות נוספות. מעבר לכך, טענה המאשيمة, כי גרסתו של הנאשם אינה מתישבת עם גרסתו של העד מטעמו, רزال חטיב, תוך שעודה על הפערים בין גרסאותיהם. כן הצבעה המאשيمة על סטייה מהותית נוספת הנוגעת לזהותו של אחיו של רزال, אשר היה עמו ביום התאונה, כאשר בעוד הנאשם, כי מדובר בענאה, הרי שרزال טען, כי מדובר בעימאד, כפי שאישר עימאד עצמו בעדותו. לגישת המאשيمة, התנהלות הנאשם ועדי בהקשר זה כשלעצמה מעלה תהיות רבות בגין מהימנות עדי הגנה ואמיתות גרסתם.

.30 לטענת המאשيمة, גרסת הנאשם ועדי הינה גרסה כבושה, שנמסרה בחלוּך שלוש שנים ממועד התאונה, מבלי שנמסר על ידי הנאשם הסבר מדוע הדעת לסייע כבישת פרט כה מהותי להגנתו. לעניין זה הפניה המאשيمة לפסיקה הדנה בנסיבות כבישת גרסתו של הנאשם וטענה, כי לא זו בלבד שהסבירו הנאשם אינם בעליים בקנה אחד עם ההיגיון והשכל הישר, אלא שאף יש בגרסתו כדי להיות חזוק לראיות התביעה ממשום הייתה גרסה שקרית. כך, הפניה המאשيمة לכלל לפיו, כאשר שקרים של הנאשם מהותיים וירדים לשורשו של עניין ומשלא ניתן להם הסבר מספק, ניתן לראות בהם ראייה עצמאית מהוועה חזוק ואף סיוע לראיות התביעה, כל זאת בהנחה שניתנה הוכחה פוזיטיבית עצמאית לדבר השקר. המאשيمة הוסיפה והפניה לסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין, לגישתה, שנטלו בין גרסת הנאשם לgresות עדי הגנה. סטיות אלה, לטענתה, מעידות על סדקים בגרסת ההגנה, המלמדים על הייתה כזבת ובלתי מהימנה.

.31 המאשيمة הוסיפה, כי במהלך שמיית הראיות התבגר, כי הנאשם נמנע מלhibיא עדி הגנה נוספים מטעמו. כך, נמנע מהבאת אחותם של רزال ועימאד, אשר נהגה לכואורה ברכב בו נסעו, מאחורי רכבו של הנאשם ואשר לטענת רزال, ראתה, כי הנאשם נכנס לצומת באור ירוק. בהקשר זה, טענה המאשيمة, כי התנהגותו של רزال על דוכן העדים ותשובותיו מתחמקות בכל הנוגע לאחותו מלמדות על חוסר מהימנות גרסתו. מעבר לכך, נמנע הנאשם מהבאת עדי ראייה נוספים אשר טען, כי נכח בזירת התאונה, כולל נסעי רכבו ולרבות אשתו אשר הייתה אף היא ברכב. לטענת המאשيمة, אי הבאתם של עדים אלה תומכת במסקנה, כי עדותם תתמוך דווקא בגרסת התביעה. לטענת המאשيمة, לכך יש להוסיף את עדותם החסירה של עדי הגנה בגין התרחשות התאונה ומצב/zירה.

.32 המאשيمة הוסיפה והתייחסה בפירוט לסוגיית מספר הטלפון המופיע בדו"ח המשפט"ט (ת/26), כאשר בדו"ח נרשם, כי הדיווח ממספר זה התקבל מודיעע בשם נادر. הנאשם טען, כי מספר זה נמצא בשימושו של רزال ורשום על שמו של אחיו. המאשيمة הפניה בהקשר זה לעדותו של הבוחן, לפיה שוחח עם אותו מודיעע, אשר מסר, כי לא היה עד ראייה לתאונה אלא הגיע למקום לאחריה. כן הדגישה, כי הנאשם לא המציא כל אישור המעיד כי אכן המספר רשום על שמו של רزال או אחיו ואילו המסמכים שהמציא לעניין זה אינם רלוונטיים למועד התאונה וכן, נוכח הסתרות מהותיות והרבבות בגרסת הגנה, אין בהם דבר שיכל להיות חזוק לגרסת הגנה ובוואדי שלא לשאלת שבמחלקה לעניין צבע הרמזו.

שדליך בזמן התאונה בכוון נסיעת הנאשם. מעבר לכך, טענה המאשימה, כי רצאל ועימאד הינם קרובו משפחתו של הנאשם וככלאה, יש לבחון את עדויותיהם בזיהירות הרואה.

33. ביחס ליסודות עבירות הרצח, טענה המאשימה, כי העובדות, כפי שהוכחו, מတאות התנהגותה המהוות, לכל הפחות, נהיגה רשלנית הסוטה מרמת ההתנהגות הסבירה המצופה מנהג בכביש, כאשר די בהוכחת "רשלנות רגילה" לשם קיומם היסוד העובדתי בעבירה זו. לאור הקשר הסיבתי בין מעשיו של הנאשם לבין מותו של המנוח, ביקשה המאשימה לקבוע, כי הנאשם קיים את היסוד העובדתי שבUberה. כן טענה המאשימה, כי נוכח גרסת עדי התביעה, הוכח, כי הנאשם נכנס לצומת במהירות גבוהה, שעה שהאור האדום ברמזור בכוון נסיעתו דלק במשך 8 שניות לפחות, התנהגות המגעת לכל הפחות כדי נטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גריםת התוצאה הקטלנית. המאשימה סבורה, כי די בנסיבות אלה, כדי להעיד על הlek נפש של קלות דעת, בו חטא הנאשם, בנוטלו סיכון בלתי סביר מתוך תקווה שיצילח למנוע אפשרות לתאונה קטלנית. כן סבורה המאשימה, כי משהוכחו העובדות כאמור, הרי שיש להרשות הנאשם גם בעבירות הנלוות שייחסו לו, שענין נהיגה בקלות ראש ובחוסר זהירות וגרימת חבלה לאדם ולנזק לרכוש.

34. בהשלמת סינומיה בעל-פה בדיון מיום 12.12.16, התייחסה ב"כ המאשימה לטענות הנאשם כפי סינומיו, חזרה על עמדה כפי סינומיה והדגישה, כי הנאשם לא הצליח לפגום בנסיבות עדי התביעה בחיקירותיהם הנגדיות או במסגרת סינומיו. על כן, ביקשה להעדיף את גרסת עדי התביעה על פני גרסת ההגנה, ולהרשותו הנאשם הנושא בכתב האישום המתוקן והן בעבירות המוחסנת לו בגדרו.

טייעוני הנאשם בסינומיו:

35. לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה לא הרימה את הנTEL הרובץ עליה להוכיח את עובדות כתב האישום, כמו גם את היסוד הנפשי הדרוש בעבירות הרצח, מעבר לכל ספק סביר. על כן, ביקש לזכותו את הנאשם מהמייחס לו ולוי מלחמת הספק ולחילופין, לקבוע כי לכל היותר, ביצוע עבירה גרם מותם ברשנות.

36. ב"כ הנאשם התייחס בפירוט לעדויות עדי התביעה ועדי ההגנה ולעולה מהן וכן למוצגים שהוגשו באמצעות עדים אלה. היהות והעולה מן העדויות פורט בהרחבה במסגרת הבאת עמדת המאשימה בסינומיה לעיל, לא נחרור על הדברים בשנית במסגרת זו.

37. לטענת ב"כ הנאשם, אין בכחון של ראיות התביעה שהובאו כדי להוביל למסקנה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום, וכי אשמתו של הנאשם לא הוכחה מעל לכל ספק סביר. לטענתו, מהראיות עליה תהיה ושאלות רבות, אשר לכל הפחות מקומות ספק סביר באשנתו של הנאשם. בהקשר זה הפנה לעדוטנו של העד יגبني וטען, כי הלה לא ראה לנכון למסור הودעה במשטרת מיד ובשםך לתאונה, חרף טענתו, כי היה עד ראייה לאירוע בו קופחו חייו של אדם, כאשר לטענתו, כבר בזמן התאונה נכח לדעת, כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום. לטענת ב"כ הנאשם, הדבר אינו הגיוני ואין מתkowski על הדעת, בפרט נוכח טענתו, כי נפגש עוד באותו יום עם אחרים ומספר להם על מה שראה, אולם אף אחד מהם לא ראה לנכון להפנותו למסור הודעתו במשטרת. כן הפנה ב"כ הנאשם לעדותה של נגה הורביז, ממנה עולה, כי לא נכנסה אל תוך הצומת עת נכנס אליה המנוח, חרף טענתה, כי

האור ברמזור היה ירוק. לטענתו, הסברת בהקשר זה אינו מתקובל על הדעת וכל הפחות מקרים ספק גדול בסוגיות צבעו של הרמזור בכיוון נסיעתה. כן הפנה לעדותו של העד יוסי, ממנו ניתן ללמידה, לטענתו, כי הנאשם נכנס לצומת באור ירוק.

.38. לעומת זאת, טוען ב"כ הנאשם, עדותו של הנאשם לאורך כל הדרך הייתה עקבית ביחס לנקיות הרלוונטיות והחשיבות של קורות התאונה, כאשר הדברים מצאו חיזוקים ותימוכין גם בעדויותיהם של עדים ההגנה רזהל ועימאד חטיב, כפי שנפרשו בפני בית המשפט.

.39. ב"כ הנאשם הפנה למוגרת הנורמטיבית המתיחסת לעבירות ההריגה אל מול עבירות גרים מומיות ברשלנות והיחס בין שתי עבירות אלה על פי הפסיקה. כך, הפנה לכך ששאלת הגבולות בין עבירת ההריגה לעבירות גרים מומיות ברשלנות הינה סוגיה מורכבת אשר אינה מבוררת די כרוכה. כן הפנה לכך שהיסוד העובדתי בשתי העבירות, לרבות הקשר הסיבתי בין ההתנהגות האסורה לבין התוצאה הקטלנית, הוא זהה ואילו השוני מתבטא בסוד הנפשי בלבד, כאשר בעודם עבירות ההריגה נדרש, כי הנאשם עצמו צפה את התוצאה, הרי שבUBEITRIT גרים מומיות ברשלנות די בכך שבנסיבות המקרה אדם סביר היה צופה תוצאה זו. ב"כ הנאשם התיחס בהרחבה ובפירוט רב למאפיינייסוד הנפשי של מודיעות או מחשבה פלילתית ולדרכי ההוכחה של יסוד נפשי זה, לרבות החזקות שבדין. לטענת ב"כ הנאשם, לא ניתן להסיק מתוך מאגר הראיות שהובא על ידי המאשימה, כי התקיימה אצל הנאשם מודיעות לגבי האפשרות, כי ההתנהגותו תגרום לתוצאה קטלנית ומcause, כי לא הוכח יסוד הנפשי הדרוש לשם הרשעה בעבירות ההריגה. כך, הפנה לפסקה שDNA במרקם בהם הושענו נאים בעבירות הריגת תוך כדי ח齊ית צומת באור אדום, ובם מקרים של כניסה לצומת ברמזור אדום בנסיבות מופרזה, האצת מהירות עבור לכניסה לצומת או "גניבת צומת" טוען, כי יש לאבחן בין מקרים אלה לבין המקרה דן. כן טוען, כי לשם הרשעה בעבירות ההריגה יש צורך להוכיח עבירות נוספת ח齊ית צומת באור אדום וכן להוכיח "חוסר זירות תוך סטיה חמורה מרמת זירות סבירה".

.40. לטענת ב"כ הנאשם, בריאות התביעה אין די לקבוע, כי הנאשם עבר באור אדום ברמזור שכיוון נסיעתו ולא הובאו ראיות בנוגע לשעה הזמן, אם בכלל, בו דליך או אדום, כאמור. על כן, לטענתו, לא הוכח מעל לכל ספר סביר, כי התקיים יסוד הנפשי הדרוש כדי "נטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרים התוצאות האמוראות". כך, לא נטען ולא הובאו ראיות לכך שה הנאשם אכן את מהירות נסיעתו לצומת או נהג בנסיבות מופרזה, עשה מעשה של "גניבת צומת", או כל נסיבה או עובדה נוספת אחרת המשליכה באופן ישיר על יסוד הנפשי של עבירות ההריגה.

.41. לחילופין, טוען ב"כ הנאשם, כי מתקיים בנегоם לכל היותר יסוד הנפשי של עבירות גרים מומיות ברשלנות ولو מלחמת הספק העולה מהראיות שהובאו בפני בית המשפט. בהקשר זה טוען, כי בכלל, משיקם ספק ממשכת הראיות, אין די בראיות אלה לצורך הרשותו של הנאשם וככל שהעובדות שהוכחו מתישבות באופן הגיוני גם עם הסבר או עם כוונה אחרת, אף אם נותר ספק סביר בדבר קיומם של אותו הסבר או כוונה, כי אז אין להסיק מהראיות את אשמו של הנאשם ואין להרשיעו בדיון.

.42. ב"כ הנאשם הפנה לכל דבר נפקותו של ספק סביר, אשר בהתקיימו אין להרשיע נegoם בפליליים. כך, הפנה לכך שעלה הספק הסביר להיות רציני, בעל משקל, הגיוני עם אחיזה במצבות, מעשי ולא תיאורטי. עוד הפנה לפסקת בית המשפט העליון ביחס לסוגיות קיומו של ספק סביר במקרה של

הרשעה על סמך ראיות נסיבותיות לפיה, כאשר הראיות להוכחת האישום הינהן נסיבותיות, ספק סביר עשוי להיווצר גם במצב בו מן הראיות ניתן להסיק בסבירות, עובדות שאין בהן אשמה של הנאשם. כן טען ב"כ הנאשם לעניין זהה, כי על בית המשפט לבחון, אף מיזמתו, אלו תרחישים עובדיתיים עולמים מוחומר הראיות, או מתיחסים עמו באופן סביר.

.43. עוד טען ב"כ הנאשם לקיומם של "מחגלי חקירה", תוך הפניה לפסיקה רלוונטית בסוגיה זו. לטענתו, במקרה דנן, מכלול הפגמים בניהול החקירה ומחלליה חמורים הם וירידים לשורשו של עניין, עד שקים חשש ממשי שהנ帀ה התקשה להתמודד כראוי עם ראיות התביעה והגנטו נמצאה חסירה ומקופחת. כן טען בהקשר זה, כי בבסיס עובודת המשטרה עומדת החובה להביא לדין את הנאשם בביבועה של העבריה, תוך מציאו הליכי החקירה באופן ראוי. במיללים אחרים, טען, כי לכל אדם הנאשם בפליליים עומדת הזכות למשפט הוגן ותיקין, כאשר מימושה של זכות זו תלוי בהכרח בעבודת המשטרה במהלך החקירה. לטענת ב"כ הנאשם, במהלך שמיית הראיות הובאו ראיות לכך שהחקירה נוהלה באופן מגמתי, כפי שעלה גם מחקרתו של הבוחן נחום כהן ואשר נתמכה בעדותו של הנאשם ושל עד ההגנה רזאל חטיב.

.44. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם להורות על זיכויו של הנאשם מעבירות המียวחות לו בכתב האישום ולוחמת הספק ולחילופין, לזכותו מעבירת ההריגה ולהרשיעו בעבירות גרם מוות בירושלים.

.45. בדין מיום 16.12.12, חזר ב"כ הנאשם וביקש לזכותו את הנאשם מעבירת ההריגה המียวחת לו בכתב האישום המתוקן ולחילופין, להרשיעו בעבירות גרם מוות בירושלים.

ראיות הצדדים:

.46. להלן יובא פירוט ראיות הצדדים והעולה מראיות אלו.

על ראיות המאשימה נמנו עדויותיהם של יגبني סטנין, רס"מ משה מזרחי, רס"מ אמיר בכיר, רס"ב מאיר קרייחלי, נתן פרוי, אבנור בן חורין, נגה הורביז, אלון חזן, רס"ב נחום כהן ויוסי רופא.

המסמכים הבאים הוגשו בהסכמה: הוועת העד דוד פרוחי - סומנה ת/7, מכתב מאת העד עזרא לוי, מנכ"ל רמזורי סימנס תעשיות - סומן ת/14, חוות דעת הנדסית מאת רפ"קعادל נמוז - סומנה ת/15, דוח פעולה מאת השוטר ישראל פרץ - סומן ת/35. כן הוגשו בהסכמה המסמכים הנוגעים לסוגיות הקשר הסיבתי בין התאונה לבין מוות המנוח והפגיעה שנגרמו לשניים מהפצעים בתאונת. בכך התיתר הצורך בשמיית עדויותיהם של עדים אלו.

על פרשת ההגנה נמנתה עדות הנאשם וכן עדי ההגנה רזאל חטיב ועימאד חטיב.

כן הוגשו על ידי הנאשם מסמכים המתיחסים לסוגיות הבעלות על מספר הטלפון השיר למודיע הרשם בדו"ח המשל"ט.

ראיות המאשימה:

עדות העד יבגני סטנין:

ראאה בהקשר זה עמ' 4 - 18 לפרטוקול הדיון מיום 3.4.14 וכן עמ' 22 - 32 לפרטוקול הדיון מיום 10.4.14.

במסגרת עדותו הראשית ציין יבגני, כי הוא מתגורר בקריית שמונה ועובד מזה כ - 4 שנים בקבוץ נאות מרדיי בפעול פלסטיק. העד העיד אודות מעשו ואודות התרחשויות האירועים ביום 16.6.13. ציין בהקשר זה, כי היה אחראי משמרתليلה, סימן את עובdotו ב - 04:50 לפנות בוקר והגיע לצומת גומה ע"י אנשים מהפעל שהסיעו אותו לשם ברכבתם. יבגני העיד, כי עמד בתחנת האוטובוס וחיכה לאוטובוס מס' 845 שכובונתו הגיע למקום וינגייט. העד ציין, כי הגיע לצומת גומה בסביבות 05:05 וכי האוטובוס היה אמור להגיע לתחנה בה המתיין בין השעות 05:30 - 05:35.

בפני העד הוזג לוח תצלומים מיום 18.6.13 אשר נערך ע"י רס"מ נחום כהן והעד התיחס לנראה בלוח תצלומים זה, כמו גם זיהה עצמו בתמונה.

בעמ' 5 לפרטוקול מיום 3.4.14 משורה 31 ואילך העיד יבגני אודות הדברים שראה וככלקמן:

"ש:תספר מה רأית בזמן שעמדת בתחנת האוטובוס כפי שתיארת לנו עכשו?"

ת:חיכיתי לאוטובוס מכיוון צפון לכיוון הדרום, הסתכלתי לכל הצומת, ראיתי את כל הצומת הזה וראיתי שהוא שני מכוניות ברמזור.

ש:איזה רמזור?

ת:מכיוון נאות מרדיי לכיוון דרום. ברמזור מתחילה לזרז קודם רכב המازדה וראיתי שמכיוון הדром לכיוון הצפון נסוע פולסונג טרניזיט בצד לבן. לפולסונג טרניזיט היה אור אדום. ב מהירות לא פחות מ-100, אני חשב, הוא נתן מכחה למazardה. אני רצתי ישר לאוטו הזה לרמזור לשם לתאונה הזאת.

ש:רכב המazardה, אתה זוכר לאיזה כיוון הוא נסע, מאיפה לאייפה?

ת:מכיוון נאות מרדיי לכיוון הדרום.

ש:מה קרה אחרי ההתנגשות?

ת:רצתי למקום הזה, רأיתי שמהפולסונג יוצאים אנשים ואני רצתי ישר למazardה. פתחתי את הדלת האחורי של המazardה מצד ימין, רأיתי כסא ילדים, הסתכלתי שאין ילדים, פתחתי דלת ראשונה שליד הנהג וראיתי שהוא במצב קשה, בדקתי לו דופק ונשימה, אמרתי לאנשים שיתקשו לאمبולנס ושאי אפשר להזיז את הבן אדם הזה".

בהמשך העד יבגני, כי במקום היה חייל אשר התקשר לאmbulans, העד שלל, כי יחד עם

הפולקסווגן נסעו כלפי רכב נוספים. כן מסר, כי במועד התאונה היו יחד עמו חיל וחילת, ומספר אנשים נוספים. כן העיד, כי הרכב המازדה ספג מכנה ישירה בדלת הנהג ולא ניתן היה לפתח אותה. העד חזר וצין, כי צבע הרמזהר בעת התאונה בכוון הנסעה מדרום לצפון היה אדום (ראה עמ' 7 לפרטוקול).

.50 העד חזר וצין, כי הוא רץ ראשון לכיוון הרכב ולאחר כמה שניות הגיעו אליו人数ים נוספים בינויהם חיל, אשר אף התקשר לאmbulans. העד מסר, כי באותה עת היה ערני באופן רגיל וכי ראייתו טוביה, הראות הייתה טוביה ולא היה דבר שהסתיר. העד ציין עוד, כי שהה במקום לאחר התרחשות התאונה מספר דקות, הגיע האוטובוס והוא עלה אליו. כן ציין, כי חבר שלו ראה הודעה בעיתון שפרסמה המשטרה ובמסגרתה, התבזבזה עזרה אנשים היו בצומת ושראו את התאונה. העד הגיע למשטרה ומספר את הדברים לאחר יומיים (עמ' 8-7 לפרטוקול).

.51 במסגרת חקירתו הנגדית מסר יגנני, כי הוא מסר את הودעתו בתחנת קריית שמונה וכי נחקר ע"י שני שוטרים. כן העיד, כי הוא מסר אודוט הדברים פעמיים, בתחילת לחזור בשם קובי ואחר כך לשוטר נוסף. בפני העד הוצג העולה מהודעתו לפיו, הוא נחקר בשלהות ראש פינה. העד מסר, כי לא היה בראש פינה, אלא מסר את הדברים בקריית שמונה. העד מסר, כי בהודעתו לא מופיע את שהוסיף בעת ההכנה אצל התובעת ולפיו, בצומת, היכן שהיה הרכב המазדה בעמידה, עמד הרכב מסוים בצד ימין או צבעים (עמ' 12 לפרטוקול). העד אישר, כי הוא בטוח ב - 99%, כי מדובר ברכב מסווג פונטיאק מדגם ישן וכי הרכב זה עמד לצד הימני של הרכב המנוח (עמ' 12 לפרטוקול). העד חזר וצין, כי הרכב המאזדה היה בצד שמפניה. העד אישר, כי הוא נותר במקום לאחר התרחשות התאונה משך 5-7 דקות עד שעלה לאוטובוס וכי באוטובוס נסע עם החיל והחילת (עמ' 22 - 23 לפרטוקול).

.52 בעמ' 24 לפרטוקול משורה 31 ואילך, העיד יגנני כdllקמן:

"ש:תתנק לרגע מההתאונה, עד לפני התאונה אתה הסתכלת על הרמזהר?

ת:כן.

ש:באיזה שעה הסתכלת על הרמזהר?

ת:זה לכיוון קריית שמונה, זה אותה תמונה, בעיני אתה רואה גם כביש וגם רמזהר.

ש:אתה ראות שהרמזהר מתחלף, ירוק, אדום. הסתכלת על זה?

ת:בטח.

ש:כמה זמן?

ת:כל הזמן.

ש:ובשלב כלשהו, אתה שומע רעש, נכון?

ת:לא.

ש: רעש של התנששות רכבים, אתה לא שמעת?

ת: איזה רעש בזמן המכחה, בזמן התאונה?

ש: אתה היה שם שמעת רעש?

ת: כן.

ש: את התאונה עצמה אתה רأית?

ת: כן.

ש: כשאתה רצת הסתכלת על הרמזור לראות?

ת: אני רأיתי רמזור בזמן התאונה.

בעמ' 30 לפרוטוקול, מושואה 11 ואילך, העיד יגבי כדליקמן:

"ש: אמרת שהרכב של המזודה היה בשלב כלשהו בעמידה לפני שהתחילה לנouse,
אם אני אומר לך תיאורתי או מעשית שהוא היה בנסיעה בזמן זהה שנכנס
לצומת, מה יש לך לומר?"

ת: הוא לא היה בנסיעתך.

ש: אתה בטוח במלון אחוז?

ת: כן.

ש: גם לגבי הרמזור אני אומר לך שהרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם היה ירוד.

ת: אני רأיתי אדום.

ש: אתה רأית אדום אחרי שהתרחשה התאונה?

ת:זמן התאונה.

ש:ראית אנשים בתוך הרכב שבו נסע הנאשם?

ת:כן.

ש:כמה אנשים?

ת:אני לא זוכר בדיקך כמה אנשים היה. אני ראיתי 4 או חמיש. אולי יותר..".

עד הבדיקה רס"מ משה מזרחי:

ראה בהקשר זה עמ' 22-22 לפרטוקול הדיון מיום 14.4.7.

עד זה משרת כס"ר במתן"א ראש פינה. במסגרת עדותו הוגש דוח פעולה שעריך מיום 13.6.16, התקבל וסומן ת/1. העד אישר, כי כל שמופיע בדו"ח הינו מידעו האישי ובכתב ידו וכי השם "צופית" המופיע בפרטיו המודיעין הוא המשל"ט. העד העיד, כי הגיע למקום התאונה בשעה 05:42.

עד הבדיקה רס"מ אמיר בכיר:

ראה בהקשר זה עמ' 23-28 לפרטוקול הדיון מיום 14.4.7.

עד זה משמש כרכז בוחנים בגליל. באמצעותו הוגש מזכיר שעריך העד, ת/2, ואשר מתיחס לשיחה שקיים עם הנהג כאשר שהה במילון בבית החולים בצתת. העד אף לicked דם ועריך אודות בר מזכיר נ/1. את המבנה עם הדם מסר לבוחן נחום. מזכיר אודות נתילת דגימת דם מבדיקת שכבות התקבל וסומן נ/2. העד ציין, כי עד היום אינו יודע מה תוצאות בדיקה זו. העד אישר, כי הוא גבה 4 הודעות, כפי שהוצעו בפנוי וצין, כי שגה בציון מקום גביהת ההודעות שכן, אלה נגבו במילון צפת, אך לא יכול היה לומר בוודאות, כי כל ההודעות נגבו במילון צפת, אלא זאת אך לפי העריכתו (עמ' 27 לפרטוקול).

עד הבדיקה רס"ב מאיר קרייחל:

ראה בהקשר זה עמ' 28 - 34 לפרטוקול הדיון מיום 14.4.7.

עד זה משרת באת"ג גליל. בפני העד הוצג מסמך מזכיר מיום 13.6.30 שעריך העד והוא המתיחס לנסיבות עיריכת המסמר. העד ציין, כי הتابקש ע"י קצין הבוחנים דאז לחקור עד ראייה אודות תאונה דרכי קטלנית שאירעה בצתת גומא וכי קרייחלי הגיע וחקר את העד הרלוונטי בסיסו בו הוא משרת בחיל הים וכי העד המדובר הינו אלון חזן. עוד ציין, כי אלון הסביר את התרחשויות התאונה ואף הצבע על צלום אויר שהביא קרייחלי והסביר את הדברים והתייחס לצלום זה. כן העביר לניד"ל קרייחלי תכנתובת, אשר השוטר הוריד לדיסק וכן הדפיס את התכנתובת. צ"ד אודות העברת מסרי פיסבוק התקבל וסומן ת/3, תכנתובת התקבלו במאוחדר וסומנו ת/4, צילום כביש ועליו כתוב, ת/5 ודיסק, ת/6. מסמכים אלה התקבלו בכפוף לעדותו של העד אלון חזן.

.57. במסגרת חקירתו הנגדית לא ידע קרייחלי בוודאות, האם ישן תכתבות נוספת וכי אלון שלח מהניד שלו לניד של קרייחלי את התכתבות זואת במעמד החקירה. באשר לצלום האויר שהציג קרייחלי בפני חזן, העיד העד, כי הוא הוציא את הצלום מהמחשב המשטרתי וכי הוא סבור, כי מדובר בצלום משנת 2012. העד אישר, כי הוא גבה את הודעתו של אלון חזן וכי בסיום ההודעה, הוא קרא אותה וחתם עליה וכל מה שנאמר ע"י חזן נרשם.

.58. הودעת דוד פרוחי מיום 16.6.13 אודות זיהוי גופת המנוח, התקבלה בהסכמה וסומנה ת/7 ובכךkt התייחס הצורף בעודתו של עד זה (ראה עמ' 34 לפרטוקול).

עד הבדיקה - מר נתן פרין:

.59. ראה בהקשר זה עמ' 34 - 39 לפרטוקול הדיון מיום 14.8.14.

עד זה הינו מתכוון הרמזור של צומת גומא ומהנדס אזרחי עם התמחות בתחום התעבורה בהשכלתו.

9. חוות דעת בעריכת העד התקבלה וסומנה ת/8, מסמך בעריכת נחום כהן בכפוף לעדות כהן, התקבל וסומן ת/9 ומכתבו של העד המופנה לרס"מ נחום כהן, התקבל וסומן ת/10. העד ציין, כי בחוות דעתו נפללה טעות ספר כאשר רשם, כי שעת התאונה הינה 15:29, בעוד שהוא צריך להיות רשום 05:29 (עמ' 35 לפרטוקול).

.60. במסגרת חקירתו הנגדית הבahir העד, כי הבדיקה היחידה שביצע הינה האם יתכן מצב בו שני מופעים רמזוריים להופיע ייחדי. עוד ציין, כי רמזורי נבדק על ידי בשנת 2002. בהקשר זה ציין העד, כי הוא בדק את רמזורי בשנת 2002 על מנת לוודא, כי הוא עובד כפי שצפרק, לפי התכונן ולפי הנהניות והתקנים ובין השאר בדק את הזמן "בן היורקים". בהקשר זה ציין, כי בדיקת המופעים שיש ביניהם קונפליקט העלתה, כי רמזורי תקין. בהמשך לבדיקה זו נתבקש העד להתייחס בחוות דעתו לשאלת האם יתכן מצב שבו שני המופעים שנמצאים בקונפליקט מקבלים ירוקivid ותיחס לכך בחוות הדעת. העד אישר, כי התייחסותו זו הינה בכפוף לכך שהרמזור תקין (עמ' 39 לפרטוקול).

עד הבדיקה מר אבנור בן חורין:

.61. ראה בהקשר זה עמ' 40 - 45 לפרטוקול הדיון מיום 14.8.14.

עד זה העיד, כי הינו מנהל שירות בחברת "מנורה איזו אהרון בע"מ", חברה לאחזקה רמזוריים. בפני העד הוצג מכתב שסומן א' בדבר הودעה אודות תקינות רמזורי בעט תאונה שהוא חתום עליו והעד אישר, כי המכתב מתיחס לרמזורי בצומת גומא בכביש 90. בפני העד הוצג מכתב דומה שסומן ב'. העד התייחס להבדלים בין שתי הודעות אלו וציין, כי ההודעה הראשונה התייחסה לשעה 05:20 והעד ציין, כי לא נתקבלה במשרדים כל הודעה בשעה זו אודות תקללה ברמזורי. בדף השני הובהר, כי התקבלה הודעה בשעה 08:45 בדבר תאונה בצומת, טכנאי שהגיע למקום לבדוק, רמזורי עבד ושני עמודי הרמזורי היו פגועים. כן אישר העד, כי בהתייחס לרמזורי זה הרי שישנו קובלן משנה בשם "רמזורי סימנס" המבצע את האחזקה ברמזורי. בפני העד הוצע מכתב מיום 1.4.14. בהקשר זה ציין העד, כי מכתב זה עניינו אזהרה באשר לתאונה שהתרחשה בצומת ובו נאמר, כי חברת "סימנס" המתחזקת את רמזורי, היא זו שהיתה צריכה לתת את העדות באשר לכך. העד הוסיף עוד, כי הוא ואנשיו לא היו בצומת, אלא מי ששלח לצומת הם העובדים של חברת "רמזורי סימנס", המהווים קובלן משנה של

החברה בה עבד העד.

עוד ציין העד, כי המשרד שלו מקבל הודעה על תקלות או תאונות מהשעה 06:30 ועד 06:00 ומasha 16:00 עד 16:00. ישנו מוקד המעביר את ההודעות לשירות ל"רמזורי סימנס". העד אישר, כי הודעה בשעה 08:45 אודות התאונה, התקבלה במקודש שלו (עמ' 40-41 פרוטוקול).

בקשר זה הוגש מסמך המופנה לב"כ המאשר מאת העד מיום 1.4.14, התקבל וסומן ת/11. מסמך בדבר הודעה על תקינות הרמזור בעת התאונה (א) התקבל וסומן ת/12 ומסמך בדבר הודעה על תקינות הרמזור בעת התאונה (ב), התקבל וסומן ת/13.

62. במסגרת חקירתו הנגדית אישר העד, כי אם היו דיווחים אודות תקלות בין השעות 00:00 ועד ל- 06:30, הרי שאליה היו נכנים למערכת והם היו יודיעים על כך. העד אישר, כי השעה הנconaה בהתייחס ל- ת/11 הינה, 05:29 ולא 05:20 כפי שנרשם. העד ציין, כי ב- ת/13 מצין, כי הייתה הודעה בדבר שני עמודי רמזור שנפגעו ולא, כי הרמזור עצמו לא היה תקין. כן אישר, כי המשך הגיע טכני לטפל בעמודים אך הוא אינו יודע את שעת הגעתו, אך הודעה התקבלה בשעה 08:45.

63. כן הוגש בהסכמה מכתב מיום 31.3.14 בדבר תקינות רמזוריים אשר נערך ע"י עוזרא לוי, מנכ"ל "רמזורי סימנס תעשיות", התקבל וסומן ת/14. חוות דעת סקירה הנדסית מארט רפ"קعادל נמו, ת/15 ובכך התיתר הצורך בעדויותיהם של שני עדים אלו (עמ' 45 פרוטוקול).

עדת התביעה - הגב' נגה הורוביץ:

64. ראה בהקשר זה עמ' 35 - 44 לפרטוקול הדיון מיום 7.9.14.

בעמ' 35 לפרטוקול משורה 29 ואילך, העידה העדה אודות התרחשות האירועים במועד הרלוונטי לעניינו וכדלקמן:

"ש:ספרי לבית המשפט מה קרה ב - 13/6/16, ביום שבו הייתה עדת למאונה?

**ת:בסיבות השעה 05:00 יצאתי מהבון הבשן, ובנסיבות השעה 00:50 והגעתי
לצומת גומה**

שלאן התכוונת לנסוע

ת:ראש פינה לבית שלי ועמדתי בנתיב הימני בצומת הגומה הרמזור היה אדום

ש:איזה רמזור את מדברת?

**ת:אני מדברת על הרמזור בצומת הגומה מכיוון להבות הבשן דרומה שמאללה,
רמזור היה אדום אני עמדתי ברמזור באיזשהו שלב לא הייתה מרוכזת ולא שמתי
לב שהרמזור החלף לירוק אז כשחמתי לב שהרמזור החלף לירוק רכב מצד
שמאל מהנתיב שמשמאלי שעמד לנסוע אליו כיוון כמו הוא יצא מהצומת אז**

בא רכב מדروم ונכנס בו.

שמה היה צבע הרמזור ברגע שהרכב עמד לשמאלו נכנס לצומת

ת: אני זוכרת שהצבע היה ירוק?

ש: תתארו בקשה את הרכב שהוא לשמאלו

ת: הוא היהצבע אפור סוף זהה אני לא יודעת לזהות רכבים מעבר לזה אני רק
יודעת באיזה צבע הוא היה.

ש: מה היה המצב של הרכב שעמד לשמאלו.

ת: אני לא זוכרת האם הרכב עמד לידיו כאשר עמדתי ברמזור האדם או שהוא
נכns לצומת בגילישה ברגע שהרמזור התחלף לירוק, אני לא זוכרת.

ש: מה עשית אחרי התאונה?

ת: אני עכרתית בתחנת האוטובוס, לכיוון דרום שנמצאת בצד השני של הצומת.

ש: את יכולה להרחיב מה עשית שם?

ת: הייתי קצת לחוצה התקשרתי לאמא שלי ולחבר שלי וחיכיתי שכוחות ההצלה
יגיעו ואז מצאתי שוטר ואמרתי לו שראיתי מה קרה ושאני יכולה לתת עדות.

ש: את מכירה משה מהמעורבים בתאונה?

ת: לא.

ש: זכור לך אם היו כלי רכב נוספים בכביש?

ת: זכור לי שלא היו כלי רכב נוספים בכביש.

ש: תוכל לתאר את התאונה עצמה?

ת: הרכב האפור הפרטி שבא מכיוון להבות הבשן כמווני יצא מהנתיב השמאלי
שהרמזור היה ירוק כשהוא היה לצומת הגע הרכב הלבן במהירות גדולה ופגע
בו".

במסגרת חקירתה הנגדית, אישרה העדה, כי היא מסרה שתי הודעות במשטרת. העדה עומרה עם 65
כך שבשתי ה הודעותיה במשטרת היא לא מסרה שהרכב שהגיע מדרום נהג במהירות, אך מסרה, כי היא
זכרת את הדברים (עמ' 37 לפרוטוקול). העדה אישרה, כי לא הייתה מרוכצת ביום האירוע וכי לא ישנה
באוטו לילה (עמ' 38 לפרוטוקול). בעמ' 39 לפרוטוקול משורה 19 ואילך, העידה העדה כלהלן:

"תלא, העדתי בהמשך החקירה שאני לא זוכרת אם הרכב היה במצב עצירה או במצב נמנעה שכן שכשעמדתי באדם הרכב הגיע עוצר לא שמתה לב אליו ושהוא התחלף לירוק הוא נסע שוב, או שהוא נסע בנסיבות רציפה אני לא זוכרת את הפרט זהה".

במשך העודה שללה, כי הרכב שבו נהגה היה מסווג פונטיאק וכן שללה, כי צבעו היה ירוק. העודה לא ידעה למסור את סוג הרכב בו נהג המנוח ומספרה, כי אם הדבר מופיע בהודעתה במשטרת, הרי שהדברים הוכנסו להודעה מבלי שמסרה זאת (עמ' 40 לפרוטוקול). העודה מסרה, כי במהלך כל האירועים הייתה ברכיז' יחסית ולאחר שתתרחש התאונה, הייתה בטראותה. העודה אישרה, כי שניות לפני התאונה הייתה מרוכצת, אך לא הייתה מרוכצת ברמזו דוקא (עמ' 41 לפרוטוקול).

בעמ' 42 לפרוטוקול משורה 2 ואילך, העודה נגה כדלקמן:

"ש. אני מפנה אותך ליום האירוע שמסרת שעתיים אחרי התאונה את אומרת שם לחוקר כאשר נשאלת אם רכבו של הנאשם, היה בנסיבות רציפה או היה בבלימה והשבת: "אני לא בטוחה אבל נראה לי שימוש לפני התאונה הייתה בlime של רכב הוואן הלבן"

ת. נראה.

ש. זואמת?

ת. אני חושבת שכן".

במסגרת חקירתה הנגדית, שבה והבהירה העודה, כי לא שמה לב כאשר הרמזו מכיוון נסיעתה ונסיעת המנוח התחלף מאדום לירוק, אך כשמה לב, הרמזו כבר היה ירוק.

עד התביעה אלון חזק:

.68. ראה בהקשר זה עמ' 51-68 לפרוטוקולי הדיונים מיום 13.4.15 ומיום 20.4.15.

עד זה הינו חיל ביחידות קבע ובעת מסירת העדות היה כבן 21. בעמ' 51 לפרוטוקול העיד אודות התרחשות האירועים ביום 16.6.13 וכדלקמן:

"ש. ספר מה אתה רأית ב - 16/6/13 ?

ת. אני הלכתי לצבאי, אני גר בסיסוד המעליה אבל ישנתי בנאות מרדיי אצל חברה שלי, ירדנו בסביבות השעה 5:20 בתחנת הדלק בצומת הגומא, חצינו את הכביש ברמזוריים של צומת הגומא, הלכנו לכיוון הטרמפיידה לכיוון דרום ועם עט שהגענו לטרמפיידה, באתי להוריד את התיק ושמעתה ביום חזק של התאונה.

ברגע שהנחתתי את התקיק ישר הסתובבותי ושר הסתכלתי לכיוון התאונה, רأיתי
שברמזור האור היה אדום.

ש. באיזה רمزורי?

ת. הרמזורי שמכיוון דרום לצפון, לכיוון קריית שמונה. ברגע זהה התחלתי לרווח
עם הטלפון, התקשרתי לאمبולנס.

ש. מה אתה זכר לגבי כלי הרכב שבו מעורבים בתאונה?

ת. אני זכר שהגע מזדה מכיוון גאות מרדיי וכפַר בלום שפונתה שמאלה לכיוון
דרום ורכב פולקסווגן לבנה של הסעות שהגעה מכיוון דרום לכיוון צפון קריית
שמונה.

ש. מה קרה אחרי זה?

ת. אחרי שהסתובבתי, ישר הסתכלתי, רأיתי אור אדום והתחלתי לרווח לעבר
הפגיעה עם הטלפון, התקשרתי לאמבולנס, המוקדנית שאליה אוטו איפה קרתת
התאונה, אמרתי לה שבצומת הגומא ליד קריית שמונה ושתי המכוניות היו על אי
התנועה הצפוני ואז היא שאלת כמה אנשים נפגעו, אמרתי לה שבשבבויות 8
אנשים ויש אדם אחד מחוסר הכרה זהה. פה נגמרה השיחה עם המוקדנית והיינו
שם, אני ובחור נוסף שגם היה איתי בטרמפיתא. את הדלת של הנגה אי אפשר
היא לפתח ואז הבחר ששהיה איתי פתח את הדלת ליד הנגה, ראיינו שהוא לוקח
כמה נשימות כבדות ואחרי 3-2 נשימות לא היה איזה שהוא סימן חיים ואחרי זה
הסתכלנו על האוטו השני, הם הצליחו לפתח את הדלת, כולם יצאו קצר חבולים
אבל הם נראו בסדר זהה. עברו כמה מכוניות ואז התחללה שם המולה של
אנשים, כל הכבש היה שמן ואחרי זה הייתי שם כמה דקות, רأיתי שכבר יש
המולה של אנשים ואין לי הרבה מה לעשות פשוט עליית עליית על האוטובוס ונסעתי
לצבא".

69. בהמשך נשאל העד באיזה נתיב נסע כל אחד מכל רכב המעורבים בתאונה ובהקשר זה השיב,
כי הוא אינו זכר לגבי נתיב נסיעת הרכב המאוזה, אך הוא זכר כמעט בוודאות, כי רכב ההסעות,
כהגדתו, נסע בנתיב השמאלי, אך הוא אינו זכר בוודאות. העד אישר, כי בטרמפיתא היו חברותו קריון,
הוא ואדם נוסף ממוצא רוסי שרצה עמו לרכב וכן, אדם אחר נוסף.

בהמשך מסר אלון, כי כמה ימים לאחר האירוע יצרו עמו קשר דרך הוריו, אשתו של המנוח שוחחה עמו בטלפון,
הוא ראה פוסט בפייסבוק שמחפשים עדים לתאונה ונענה לפוסט. בפניו העד הוצגה ההתכתבות ת/4 והוא אישר,
כי זו הייתה ההתכתבות שהיא הייתה בעניין זה בין חברו לבין שם אמיר אדרי. העד חזר והבהיר מה הייתה הסיטואציה
המדוייקת בה הבחן במועד הרלוונטי (עמ' 53 לפרטוקול, שורות 6-5) וכידלקמן:

"ת. הסיטואציה המדוייקת, אחרי שהנחתתי את התקיק, קודם הסתכלתי על התאונה,

**אחריו זה על הרמזור ואז רצתי לכיוון המפגע. זה מה שਮפורט גם בעדות שמסרתי
במשטרה.**

.70. בהמשך אישר העד, כי בסופו של יום, לא נפגש עם רעיית המנוח וכי חוקר משטרת בשם נחום הגיע לבסיס שבו הוא משרת ושם מסר את הודעתו. בפני העד הוצג צילום אובייר של הצומת, ת/5 והוא הבahir אודות התרשימים הנראה בו. העד אף סימן על ת/5 את המקום בו עמד בזמן ששמע את "בום" התאונה (עמ' 53 לפרטוקול).

.71. במסגרת חקירתו הנגדית אישר העד, כי הוא אינו יודע אם הרכב הלבן עבר באור אדום, אלא הוא יודע שלאחר התאונה האור ברמזור היה אדום. עוד אישר העד, כי הוא מניח שהרכב הלבן נסע בנתיב השמאלי משום שההתאונה התרחשה יחסית מצד השמאלי של הכביש (עמ' 55 לפרטוקול). עוד אישר העד, כי הוא לא הבין ברכבת הלבן לפני התאונה ולא שם אליו לב. העד לא שלל את ההנחה, כי הרכב הלבן נסע בנתיב הימני וניסה לבrhoח שמאלה מרכיב שיצא מצד ימין (עמ' 55 לפרטוקול). כן התקבל מסמך עם סימוני העד, סומן נ/3.

העד אישר, כי הרעש הראשון ששמע היה "בום" ההתקנשות. העד חזר והבהיר, כי הוריד את תיקו, היה "בום", הסתכל על הרכבים המעורבים וראה שהרמזור היה אדום (עמ' 64 לפרטוקול). העד אישר, כי בשנייה - שתיים הראשונות לאחר ששמע את ה"בום", התמקד בכל הרכב (עמ' 64 - 65 לפרטוקול).

.72. בפני העד הוצגה ההתכתבות ביןו לבין אמיר אדרי, שם אמר העד לאmir באופן חד משמעי, כי לא ראה את הניג עובר באדום. העד אישר את הדברים (עמ' 66 לפרטוקול, שורות 21 - 24).

עד התביעה - רס"ב נחום כהן:

.73. ראה בהקשר זה עמ' 70 - 80 לפרטוקול הדיון מיום 27.4.15 ועמ' 88 - 113 לפרטוקול הדיון מיום 17.12.15.

עד זה הינו בוחן התנועה הרלוונטי לתאונה דן.

באמצעות העד הוגש המסמכים הבאים: סקיצה בעריכת העד, ת/16, דז"ח ממצאים, ת/17,لوح צלומים, ת/18, דיסק, ת/19, מזכיר איתור מצלמות בצומת גומא, ת/20, מזכיר אודות ביצוע ניסוי בצומת גומא, ת/21, הודעתה הנג תחת זהירה מיום 13.6.16, ת/22, מזכיר אודות איתור מודיעין, ת/23, דז"ח אירועים מלא משטרת ישראל, ת/24, דז"ח אירועים נוספים, ת/25, דז"ח אירועים נוספים, ת/26, דיסק, ת/27,لوح צלומים, ת/28, הודעתה הנג תחת זהירה מיום 13.6.23, ת/29, הודעתה הנג תחת זהירה מיום 13.6.25, ת/30, דיסק נוספים, ת/31, תרשימים תאונת דרכים, ת/32, דז"ח בוחן תנועה על תאונת דרכים על נספחים, ת/33.

.74. העד העיד אודות האופן בו מיקם את כלי הרכב המעורבים בתאונה בהתיחס לממצאים שנמצאו בזירה (עמ' 71 לפרטוקול) וכן אודות הפעולות שביצע על מנת לאתר עדי ראייה. כן ציין, כי הם דגנו לפרסם בעיתון המקומי מודעה ובה בקשה, כי עדים יפנו אליהם. המודעה התקבלה וסומנה ת/34. העד מסר, כי הודעתו של העד יבגני סטנן נגבתה בתחנת קריית שמונה. העד התיחס לתיקונים שונים במסמכים שונים שערר.

.75. במסגרת חקירותו הנגדית אישר העד, כי התקבלה שיחה מבוחר ששמו נادر, אשר הוא אף מכיר אותו, אך עד זה אינו רלוונטי שכן, לא ראה את התאונה. העד שלל, כי חקר באופן מגמתני וכי בחר בכוון חקירה מסוים וזאת חקירה אחר ומסר, כי לא יעלה על הדעת שידע אודות קיומו של עד שראה את התאונה ולא היה חוקר אותו (עמ' 78 - 79 לפרטוקול). העד אישר, כי כל הדברים שמופיעים בעדותו של העד יוסי רופא, הם דברים שמסר העד. כך גם באשר להודעתה השנייה של הגב' נגה. העד שלל את טענת העודה, כי הוא רשם דברים שלא אמרה ומסר, כי העודה חתמה על העדות וקרויה אותה (עמ' 80 לפרטוקול).

.76. בהמשך, אישר העד, כי הוא ניהל את כל החקירה בתיק דן, חקר אנשים מעורבים, עדים וחסודים. העד שב ושלל, כי הוא הכנס מילימ לפיה של נגה ובהודעתה (עמ' 92 לפרטוקול). בהמשך אישר העד, כי מהבוחנים הוא הגיע ראשון לזירה, אך לפני הגיעו שוטרי סיור (עמ' 98 לפרטוקול). כן מסר העד, כי כל הרכב המעורבים בתאונה הוזזו לאחר שסייעו לעורוך סקיצות ולצלם.

.77. בפני העד הوطחה עדותו של חמוץ סומחי אשר ישב ליד הנאשם ומסר, כי הנאשם נכנס לצומת באור ירוק וכי העד בחר להתעלם מעדות זו. העד מסר בתגובה, כי עד זה אינו רלוונטי שכן, הוא משפחחת הנאשם (עמ' 102 לפרטוקול). העד מסר, כי הגיע לעד יוסי רופא שכן, זה היה בזירה. העד עומת עם כך שבחקירותו את הנאשם, לא הסבירה לנאים זכותו להיוועץ בעו"ד בטרם חקירתו.

.78. בהסכמה הצדדים, הוגש דו"ח בעריכת השוטר ישראל פרץ, התקבל וסומן ת/35 ובכך התיתר הצורך בעדותו של עד זה.

עד התביעה - יוסי רופא:

.79. ראה בהקשר זה עמ' 122 - 151 לפרטוקול הדיון מיום 23.12.15.

במסגרת עדותו פירט העד אודות Shinigim במצבו הנפשי, אשר בשליהם הפסיק מלעבוד כפקח טיסה. באשר לאיורים שהתרחשו ביום 16.6.13 ציין העד, כי פרטים רבים נמחקו לו מאז. העד זכר, כי הוא נסע לעבודה בבוקר, בשעה 05:20 הגיע לצומת גומא, בכיוון נסיעתו היה רמזור ירוק, המשיך לנסוע, הביט לצד שמאל וראה שתי מכוניות, האחת בתוך השניה. העד ציין, כי לא ראה את אופן התרחשות התאונה עצמה. העד התקשר למקד 100 והמשיך לעבודתו (עמ' 123 לפרטוקול). העד חזר והציג, כי צבע הרמזור בכיוון נסיעתו בזמן שראה את התאונה, היה ירוק ولكن המשיך לצומת.

בעמ' 123 לפרטוקול משורה 31 ואילך, העיד העד כדלקמן:

"ש: אז אני רוצה, גבירתי, ברשות בית משפט, לרענן את זכרונו של העד. אני
 מזכיר לך משורה 11 ששאל אותך השוטר לגבי הצבע של הרמזור, כשהשתגלה
 לעיני לראשונה רמזור, שכשתגלה לעיני לראשונה הרמזור, מה אתה רואה
 ? אני רוטה, רואה את הרמזור מתחלף אדום, אחר כך צהוב ולאחר כך ירוק
 ובאותו הזמן שהרמזור התחלף, התאונה כבר קرتה וראיתי את הרכב הגדל
 מסתובב לצומת.

תזה נכון , כן.

שיכן .

תזה בדיק .

שאוז איה , כי היום , עכשו אמרת לי שהרמזור שלך , כנסעת בכיוון הנסעה
שלך , היה יירוק , וכאן כתוב שהוא היה קודם אדום , אחר כך צהוב מהבבא
ואחר כך יירוק ,

תיכון ,

שמה נכון ?

תשאה אדום , צהוב מהבבא וירוק .

.80. בהמשך עדותו, שוב עומת העד עם דברים שמסר בהודעתו במשטרה, שם מסר, כי ראה רכב גדול מסתובב בצומת והעד אישר, כי אלו הדברים שראה, אך הדגיש, כי הדבר התרחש לאחר התאונה וכי לא ראה את התאונה עצמה. כך הדגיש, כי אין יכול להגיד מי עבר באדום מי עבר בירוק.

.81. העד אישר, כי אין לו כל היכרות עם מי מהמעורבים בתאונה וכי במועד התרחשות התאונה וכי ראייתו טובה, אך הרכיב משקפים לשם חידוד הראייה (עמ' 125 לפרטוקול).

.82. במסגרת חקירתו הנגדית אישר העד, כי כאשר ראה את כלי הרכב המעורבים בתאונה במצב סטטי, היה במרחק של פחות מ - 100 מטרים מהרמזור (עמ' 129 לפרטוקול). העד ציין, כי היה רמזור יירוק בכיוון נסיעתו ולכן נסע. כאשר התקרב לצומת, הרמזור התחלף מצהוב לירוק וכי מරחק הבхиון ברמזור האדום לכיוון נסיעתו, התחלף מצהוב מהבבא ומשם לירוק (עמ' 130 לפרטוקול). העד ציין עוד, כי כאשר התקרב לרמזור, כבר ראה המולה של אנשים על יד המכוניות.

.83. במסגרת חקירתו החזרת הבahir העד את סדר התרחשות הדברים כפי שראה ובעמ' 145 לפרטוקול, שורות 15 - 16 העד כדלקמן:

"לא, הייתה תאונה, אחרי זה, שעצרתי, ראיתי אנשים רצים, אז לא הלכתי לכיוון
ההוא, שם ."

ובעמ' 146 לפרטוקול, שורה 2 ואילך, העד העד כדלקמן:

"ש:עכשו , אני רוצה איה , לערען את הזכרון שלך מתוך מה שכך , אמרת בעדות
במשטרתך , ואני מפנה לשורה 4, מ , איה , לאחר העקומה שמאללה הסתכלתי
מלמולו לצומת , ראיתי את הרמזור אדום מתחלף לירוק ובמקביל , כשהרמזור
מתחלף , ראיתי רכב מסווג טרנספורט עשה מעין סיבוב כזה בתוך הצומת . אז

פה אמרת במקביל ולעורך דין חازם אמרת שאתה לא זוכר,
תילא זוכר כל כך , זה היה מזמן , זאת אומרת , הם מעלים לי דברים פה שניים ,
אז אני , אני מבולבל ב ,

כבר הש' שטרית: השאלה היא , מה , מה מדויק , יוסי . השאלה , מה מדויק .
מה שאמרת במשטרתך , כפי שהזכיר לך הרגע גברת גרניט , או שאתה אומר
שאתה לא זוכר?

העד , מר רופאי: לא זוכר . אני זוכר שעברתי את הצומת עצרתית וראיתי
המולחה של אנשים רצים לכיוון הרכבים.

כבר הש' שטרית: בסדר . ומה שכתוב פה ,
עו"ד גרניט: ומה ש ,

כבר הש' שטרית: במשטרתך , מדויק?
עו"ד גרניט: כתוב מה?

העד , מר רופאי: זה מה שכתוב , כ , כתוב שמה.
שלא , כתוב שבמקביל , כשראית את הרמזור מתחלף מאדם לירוק , במקביל ,
ראית רכב מס , מסווג טרנספורטר עוזה מעין סיבוב לצומת.

תיכון , הוא עשה את הסיבוב , כבר , זה בזמן הפגיעה שהיתה כאלו . אני לא
ראיתי את הפגיעה עצמה.

שלא , ביחס לרמזור , כשהוא מתחלף מצהוב , מאדם לירוק , האם מה שכתוב
כאן , שבמקביל רأית את הרכב מסתובב , הטרנספורטר ,
תילא זוכר.

ש: האם זה מה שנគן?
ת: לא זוכר.

ש: האם זה מה שכתוב וזה מה שאמרת בהודעה שלך ב 16.6 ב , 3 שעות בערך
אחרי האירוע , מה , מה יש לך להגיד על זה?

ת: זה מה שהיה , כמובן , בזמן העדות , אבל הדברים מתבלבלים לי ב , בזמן
זהה , עכשו.

ש: אבל ,

כב' הש' שטרית:טוב.

עו"ד גראנט: כן, זה מה ש,

כב' הש' שטרית: נרפה ממנה. אדוני רוצה לשאול משה ברשות?

עו"ד חזם: מר יוסי, במה אתה היה עסוק יותר, בתאונת או ברמזור?

העד, מר רופא: מבחינתי, כנרג, הימי עסוק ב, בלנסוע ב, בכביש, ב, שהיה לי ירוק, שרציתי לראות מה הצבע הרמזור, אבל במקביל, שעברתי, ראייתי בצד שמאל את המכוונות הפגעות.

עו"ד חזם: זה, וזה הפעם הראשונה שאתה רואה ש, את הרכבים אלה, אחרי התאונת?

העד, מר רופא: כן.

עו"ד חזם: אחרי שכבר כמעט עברת את ה, את הקו של הרמזור,

העד, מר רופא: כן.

עו"ד חזם: נכון?

העד, מר רופא: כן.

עו"ד חזם: נכון?

העד, מר רופא: כן..".

פרשת ההגנה:

עד הגנה מס' 1 - הנאשם:

.84 ראה בהקשר זה עמ' 121 - 197 לפרטוקול הדיון מיום 24.12.15.

במסגרת עדותו, העיד הנאשם אודות התרחשויות האירועים ביום 16.6.13 וכדליקמן (ראה עמ' 121 לפרטוקול משורה 25 ואילך):

"עו"ד חזם: ראמי, ספר לבית המשפט מה עשית ב - 16.6.2013, בשעות הבוקר המוקדמות.

העד, מר ח'טיב: נסעתי מכיוון ראש פינה לכיוון קריית שמונה. פתאום הפתיע אותי רכב בצומת גומה, באמצע, יצא לי באמצע הצומת שם, הפתיע אותו. זה מה שהוא".

הנאשם העיד, כי במועד הרלוונטי יצא בשעה 00:00 - 04:30 לפנות בוקר מדירה חנה שכן, הינו נהג אוטובוס. הנאשם העיד, כי הינו נשוי, בן 53 שנים, אב ל - 5 ילדים ומתגורר בדירה חנה. הנאשם אישר, כי הינו נהג הסעות בטレンספורט וכי מטרת הנסעה הייתה טויל משפחתי פרט עם רעייתו וכמה חברים וכי פניהם היו לטויל בצפון. הנאשם אישר, כי הוא זה שישב ברכב, לידו ישב אבא של גיסו ואנשים ישבו מאחור. הנאשם מסר, כי הוא נסע מכיוון דיר חנה לכיוון ערבה, אסף כמה חברים ומשם נסע צפונה. הנאשם העיד, כי הגיע לצומת גומה מכיוון ראש פינה לכיוון קריית שמונה וכי נהג בנתיב הימני שבכassis. בעמ' 123 לפרטוקול משורה 30 ואילך, העיד הנאשם כדלקמן:

**"עו"ד חזאם: כשהגעת , התחלת להתקrb לאזור הצומת שבו התרחשה התאונה ,
תפרט מה , מה רأית , מה היה.**

העד , מר ח'טיב: אני נסעתி מכיוון קריית שמונה . לפני צומת גומה
, כאילו כמה מטרים , נסעתி נסעה של שבעים - שמעוניים , משהו כזה . לפני
צומת של גומה שם הפתיע אותי רכב , זה היה חושך כזה , זה היה סיבוב כזה ,
הפתיע אותי באמצע הצומת . זה מה שאנו זוכרים.

כב' הש' שטרית: לאיזה כיוון הוא נסע?

העד , מר ח'טיב: אני הופתעתי . באמצע הצומת הוא הפתיע אותי.

כב' הש' שטרית: באמצע הצומת?

העד , מר ח'טיב: כן.

כב' הש' שטרית: איזה סוג רכב , אתה זוכה?

העד , מר ח'טיב: מזודה.

כב' הש' שטרית: איזה צבע?

העד , מר ח'טיב: לא זוכה.

**עו"ד חזאם: או . קי" . תפרט יותר איך אתה , כשהגעת לצומת , באיזה אופן
נכנסת לצומת.**

העד , מר ח'טיב: אני נסעתி מכיוון ראש הפינה לכיוון קריית שמונה כל הזמן
נתיב ימין . בצומת ראייתי רמזור ירווק מלא , באמצע הנסעה הפתיע אותי רכב
לא יודע מה לעשות באמצע הצומת , הפתיע אותו . היה לי ירווק כל הזמן מלא.

ש: ניסית לעשות משהו כשלראשונה רأית את הרכב שהפתיע אותו ?

**ת: בלמתי וניסיתי משהו לעשות , כל מאמץ , כל מה שיכول . ניסיתי למנוע את
התאונה זהה , ולא הצליחתי , כי הוא הפתיע אותו באמצע הצומת . לא ציפיתי**

אחד יצא לי ברמזור כזה בצומת כי אני רואה כל הזמן , נסעתי יrok מלא כל הזמן".

- .86. הנאשם חזר והuid, כי הוא הבחן בעינוי באור יrok מלא. כן ציין, כי לאחר התאונה, במשך כחצי שעה איש לא הגיע להם עזרה, איש לא הזמין משטרה או אמבולנס. הנאשם מסר, כי הרכב נשרף והוא נכווה בידי וברגלו מהשמן ושכב מתחת לרכב וכי אף אדם לא עזר להוציאו מתחת לרכב. בשעה 05:45 הגיע האמבולנס הראשון ולאחר מכן המשטרה. הנאשם מסר, כי הוא קיבל עזרה במד"א בקרית שמונה ולאחר מכן, הועבר לבית החולים בصفת, כשהוא פצוע (עמ' 124 - 125 לפרטוקול). בבית החולים עבר הנאשם בדיקות שונות, קיבל זריקות ותרופה וכשהוא בטריאומה, הגיע שוטר והחל לשאול אותו שאלות. הנאשם הדגיש, כי לא היה מרכז והיה בהלם ובטריאומה מאשר אירע.
- .87. בהמשך עדותו חזר הנאשם וצין, כי במהלך הנסיעה לפני התאונה היה מרכז בכביש לכיוון קריית שמונה וכי רכב המנוח יצא מהצומת מכיוון מזרח והפתחו אותו. הנאשם חזר והדגיש, כי הרמזור בכיוון נסיעתו היה יrok מלא כל הזמן.
- .88. במסגרת חקירתו הנגדית צין הנאשם, כי בעת נסיעתו הייתה ראות טובה והאור היה תחילתו של יום. הנאשם הוסיף וצין, כי בצומת גומא כשנכנסים לכפר בלום, ישנים שיחים ועצים בצד ימין בכיוון נסיעתו. הנאשם הבahir, כי השיחים אינם קשורים לרמזור ואישר, כי לא הפריע לו דבר בשדה ראייתו (עמ' 129 לפרטוקול).
- עוד אישר הנאשם, כי בזמן הנסיעה לא היו עמו רכבים נוספים בכביש. בהקשר זה עומת הנאשם עם דברים שמסר בהודעתו ת/24 ולפיהם, רכב שהגיע מצד ימין זגג בינו לבין רכב מסווג טרניזיט שנסע מנטיבו השמאלי וכך פגע ברכב הפרטוי. בהקשר זה צין הנאשם, כי לא היה כלי רכב וכי הוא לא אמר את הדברים. הנאשם אישר את חתימתו על גבי הودעתו, ת/24. ציין, כי היה לאחר צילום ובדיקות, קיבל תרופות וכי משפחתו אמרה לחוקר לחזור מאוחר יותר. הנאשם שלל, כי מסר את כל הפרטים סביר רכב הטרניזיט כפי שטענו בהודעתו ת/24. הנאשם אישר, כי שוחח עם סובחי, אביו של גיסו אודוט התאונה וכי הוא מסר לו, כי מופיע הרמזור בכיוון נסיעתו היה יrok מלא.
- .89. בהמשך עומת הנאשם עם דברים שמסר בהודעתו השנייה, ת/29. הנאשם שב ומסר, כי לא היה כלי רכב נוספים בסמוך אליו וכי נסע בנטייב הימני וכך גם עם האמור בהודעתו ת/30 ולפיו, לא היה כלי רכב נוספים בסמוך אליו. הנאשם מסר, כי במהלך חקירותוי, השוטר לחץ עליו, צעק, אחז בbbox המים וחזר על השאלות פעמיים רבים (עמ' 137 לפרטוקול). הנאשם עומת עם הנראה בדיסק המתעד את חקירותו, ת/31, שם אמר הנאשם, כי לא היה כלי רכב מאחוריו, מלפניו, או מצדדיו. בתגובה, חזר הנאשם והסביר, כי אכן לא היה כלי רכב (עמ' 139 - 140 לפרטוקול).
- הנאשם חזר וצין, כי לא היה במקום טרניזיט וכי כאשר מסר את הדברים היה מבולבל, לאחר בדיקות ותחת לחץ.
- .90. הנאשם מסר עוד, כי הוא זוכר שעבר באור יrok וכי זכר את הדברים גם מיד לאחר התאונה. הנאשם הדגיש, כי ידע מההתחלתה, כי נסע באור יrok מלא כל הזמן. בהקשר זה עומת עם כך שלא אמר

את הדברים לשוטר אמר בכר שפגש אותו בבית החולים. הנאשם מסר, כי השוטר לא הספיק לשאול אותו. הנאשם לא היה מרוכז ובטרואמה (עמ' 148 לפרטוקול). הנאשם אישר, כי מסר לשוטר בכר, כי הוא זה שנגש ברכב וכי נגש בנתיב הימני. בהקשר זה עומת הנאשם התרחשה בנתיב השמאלי והשיב, כי רכב המנוח הפתיע אותו, הנאשם בלם וניסה לבסוף ממנו לנטיב השמאלי. הנאשם הדגיש, כי עד שהגיע לרמזור נסע בצד ימין. בהקשר זה עומת הנאשם עם העובדה, כי לא נמצא סימני בלימה. הנאשם חזר והשיב, כי בלם ועשה כל מאמץ למנוע את התאונה. כן השיב, כי לא הבחן בחיל השהייה במקום. הנאשם עומת עם דברים שמסר בהודעתו, ת/29 ולפיהם, לא היו אנשים בצדמת ובטרמפיידה אל מול דברים שמסר בעדותו בבית המשפט ולפיהם, היו אנשים, אך אלה לא הגיעו להם עזרה במשך זמן רב. בהקשר זה השיב הנאשם בעמ' 153 לפרטוקול משורה 1 ואילך כדלקמן:

..אני נסעת לי כיוון קריית שמונה, מראש פינה, יש לי טרמפיידה כללה ממול ימיןה, מול המרכז המסחרי. בטרמפיידה זהה לא ראיתי אנשים . מה היה מאחוריה בצד זהה, אני מסתכל קדימה. בטרמפיידה ממול, אנשים לא ראיתי. על זה אני מתכוון. מה שהיא שמאלה, מה שהיא בצד השני, אני מסתכל קדימה. אני מרוכז בנסיעה שלי. בטרמפיידה מול, מול המרכז המסחרי, לא היה אנשים. על זה אני מדבר".

.91. בהמשך העיד הנאשם, כי קרוב משפטו, רزال קאסם הוא זה שהזמין אמבולנס וכי הוא נותר לידיו עד שהגיע האמבולנס, אולם הדגיש, כי אדם זה הגיע לאחר התרחשות התאונה (עמ' 157 לפרטוקול). בהמשך אישר הנאשם, כי רزال ראה את התאונה, התקשר למשטרת המשטרה ואף ראה את הרמזור.

.92. בהמשך העיד הנאשם, כי לאחר שהכביש נחטם, הגיעו מספר אנשים, ראו את הרכב, שאלו והתעניינו. בהקשר זה שב והפנה לרزال ולאחיו ענן. הנאשם שב ומסר, כי רزال מסר לו שהוא היה אחורי וראה, כי הרמזור בכיוון נסיעתו היה ירוק (עמ' 172 לפרטוקול). הנאשם אישר עוד, כי סובחי שি�שב לידי בעת התאונה, ראה את ענן ואת רزال במקום ועומת בהקשר זה עם העובדה, כי סובחי לא הזכיר את קיומם של אלה בהודעתו במשטרת.

.93. הנאשם חזר ומסר, כי צבע הרמזור בכיוון נסיעתו היה ירוק מלא, לא צהוב מהבהב, עבד כנדרש. הנאשם מסר, כי הוא אינו מכיר מי מהעדים שהודיעו ונמננו על עדי התביעה וכי אין לו סכסוכים עמו (עמ' 189 - 190 לפרטוקול).

.94. הנאשם הצהיר, כי העדים ענן ורزال ייעדו כדי הגנה מטעמו ואולם סובחי לא יכול להעיד מטעמו שכן, עבר תאונת דרכים והוא מחובר למכתירים בבית החולים רמב"ם (עמ' 192 - 193 לפרטוקול).

עד ההגנה רزال חטיב:

.95. ראה בהקשר זה עמ' 202 - 231 לפרטוקול הדיון ביום 27/3/16.

עד זה הינו קרוב משפטו של הנאשם והעד אודות התרחשות האירועים ביום התאונה. רزال העיד, כי במועד

התאונת הוא, אחיו ואחותו, כמו גם הנאשם, נסעו לכיוון צומת עמידע, היינו לכיוון קריית שמונה וכי הוא נסע אחרי הנאשם במרחך של כ- 200 מטרים. רзал העיד, כי הרמזור בכיוון נסייעתם היה יירוק וכי בהתאם התרחשנה התאונת (עמ' 203 לפרטוקול). רزال ציין, כי מי שנרג ברכב שבו נסע הייתה אחותו, לאחר התרחשנות התאונת הם ירדו מהאוטו כדי להגיש עצרה. בתחילת, כלל לא ידע, כי נהג הרכב הטרנספורט המעורב בתאונת הינו הנאשם, היינו, קרוב משפחתו וציין, כי עזר כדי להגיש עצרה. העד מסר, כי התקשר למ"א וכן הגיע עצרה לפצעים. כן ציין, כי התקשר מספר הטלפון שהוא ברשותו וכי הוא מחזיק בו עד היום והחזק במספר זה לשנה וחצי לפני התאונת. עוד ציין, כי המספר רשום על שם אחוי, עימאד חטיב וכי הוא משתמש בטלפון לצרכי עבודתו. עוד השיב, כי הפצעים שכבו על הרצפה וכי לפקח לאمبולנס משל כ- 20 דקות הגיעו למקום. בכל העת הוא נשאר במקום. כן מסר העד, כי הוא ביקש שישלחו מכבי אש, הבחן בפצעו ברכב המזודה וראה, כי הוא לcold. בהמשך הגיע המשטרה, האמבולנס, הם טיפולו באירוע והעד עזב את המקום (עמ' 203 - 204 לפרטוקול).

96. כן הוסיף רزال, כי בהמשך התקשר אליו חוקר משטרת ושייר לו את הדברים. במהלך השיחה מסר לו החוקר, כי אם יצטרכו אותו יתקשרו אליו ומאז לא יצרו אותו כל קשר (עמ' 205 לפרטוקול).

97. במסגרת חקירתו הנגדית, הבahir העד, כי הנאשם ואביו בני דודות וכי הם מתגוררים באותו הכפר. כן ציין, כי הנאשם והוא לא התראו מזה לשנה וכי אינם נפגשים. באשר להתרחשנות האירועים במועד התאונת, ציין, כי הוא יצא מביתו בשעה 04:30 לערך וכי היו עמו פועלים, עליהם נמננו אחוי עימאד ואחותו אימאן, אשר נסעו ברכב פורד טרנגייט. עוד ציין, כי ברכב בו נסעו היו כ- 7-8 אנשים בסך הכל. העד הבahir, כי פניהם היו למטרלה שכן הם עובדים שם בחקלאות וכי הבחן בתאונת.่อนת התאונת, מסר העד, כי הוא ישב ליד אחותו שנרגה ברכב וכי הוא הסתכל לכיוון הכביש, ישר והבחן שהרמזור היה יירוק בכיוון נסייעתם. העד מסר עוד, כי שמע בלילה וען והתמקד בתאונת ולא בסביבה. כן מסר, כי הבחן בשני כלי רכב שהתנגשו, טרנספורט ומazda 6 וכי רכב המזודה בא מכיוון כפר סאלד וכי התקoon לחצות את הכביש לכיוון עמידע. העד מסר, כי הוא אינו זוכר באיזה נתיב נסע רכב הטרנספורט וכי לאחר שהתרחשנה התאונת הוא ירד מהרכב והתמקד בפצעים והתקשר למ"א. העד מסר, כי הנאשם היה בתוך הרכב וכי יתר הפצעים היו פזירים על הכביש. העד ניסה לפתוח את דלת הרכב המזודה אשר הייתה מעוכת, אך ללא הצלחה. העד מסר, כי בסמוך לאחר התרחשנות התאונת במקום, הוא דיבר עם הנאשם, הנאשם מסר לו, כי הוא "בסדר", העד שאל את הנאשם מה קרה והנאשם מסר לו, כי רכב המזודה עבר באדום (עמ' 211 לפרטוקול). עוד מסר, כי גם הבוחר השני הייתה עם הנאשם, מסר שנרג המזודה עבר באדום וכישמו חמוד סובחי (עמ' 211 לפרטוקול).

98. למרות שאלות שהופנו אליו, מסר העד, כי הוא אינו זוכר באיזה נתיב נסעה נסע רכבו של הנאשם (עמ' 217 לפרטוקול). כך גם לא זכר באיזה נתיב נסעה הם נסעו. כן מסר, כי לא היו כלי רכב נוספים בסביבה, כמו גם בין רכב הנאשם (עמ' 217 לפרטוקול). העד חזר וציין, כי ברכב בו נסעו, למעט הוא ואחותו שנרגה ברכב, כל האחרים ישנו. כן אישר, כי לאחר התרחשנות התאונת הם שוחחו אודות וכך אמרה שאף היא הבדיקה ברמזור הירוק וכי ראתה, כי רכב הנאשם (הבהרה של - י.ש.). בולם לפני התאונת ותוך כדי ראתה עשן (עמ' 228 לפרטוקול). העד מסר, כי כאשר שוחח עם הנאשם, לא אמר לו, כי גם אחותו הבדיקה ברמזור הירוק וכך גם לא מסר אודות הדברים לבוחן המשטרתי

בשיחתו עמו. העד עומת עם הגיון של דברים, כיצד לא אמר אודות קיומה של אחותו עדיה הן לנאים והן לבחן המשפטתי (עמ' 229 לפרטוקול).

עד ההגנה - מר עימאד חטיב:

.99. ראה בהקשר זה עמ' 241 - 262 לפרטוקול הדיון מיום 16/5/22.

עד זה העיד, כי הינו קיבלן חקלאות העובד במלואה וכי רכבו נסע אחריו רכב הנאשם במועד התאונה. בעמ' 242 לפרטוקול משורה 2 ואילך העיד צדלקמן:

"...כן, אנחנו נסענו אני בדיקת הייתי יושן בתוך האוטו והיה גם אח שלי בתוך האוטו ונסענו בבדיקה הגענו לתאונה, אני הייתי יושן בסוף ברגע לי שההטעורתי אומרים תאונה, תאונה, מסתכל על אח שלי, לא בתוך האוטו, אמרתי להם, איפה הוא? ירד מהאוטו אנחנו נסענו קדימה אחרי הרמזור, כשהוא ירד נסענו אחרי הרמזור ירדו את כל הפעולות שלי, יש לי פעולות, ירדו מהאוטו, ירדנו לתאונה והסתכלנו על זה, בדקנו את כל המצביעים ואח שלי התיישב התקשר באמבולנס, זה מה שקרה בבדיקה".

.100. בהמשך צין העיד, כי הינו אחיו של רזאל חטיב וכי ברכב שבו נסעו היו כ- 13 איש וכי אחותו הייתה הנהגת, אחיו ישב לידה והוא ישב אחורי הנהגת. עוד ציין, כי מטרת הנסעה הייתה לעובדה במלואה שם הם עובדים בחקלאות וכי ברכב היו גם פועלים ופועלות. עוד מסר, כי לאחר שההטעור ירד מהרכב, הבחן בנאשם שהוא בן כפרו, אמר לאחיו להתקשר לאמבולנס וכך הוא עשה. עוד מסר, כי אחיו התקשר לאמבולנס מהטלפון שלו, הפלפון רשום על שמו של העד אך אחיו משתמש בו שכן, הוא עובד עמו (עמ' 243 לפרטוקול). עוד העיד, כי לפני חדש עשה ניוד והעביר את אותם המספרים אר לחברה אחרת, מחברת אורנג' בה היה בתחום, לחברת סלקום. עוד מסר, כי שלושת מספרי הפלפון היו רשומים על שמו ואחד מהם היה בשימוש רזאל במשך כ- 4.5 - 5 שנים ועד למועד מסירת העדות (עמ' 244 לפרטוקול).

.101. במסגרת חקירתו הנגדית מסר העיד, כי הוא שוחח עם הנאשם אחורי התאונה, ביום התרחשויות התאונה. העד אישר, כי ענן הינו אחיהם, אך מסר שענן לא היה עם ביום התאונה (עמ' 245 לפרטוקול). כאשר עומת בהקשר זה עם גרסת הנאשם, סיפר, כי הנאשם אכן שוחח עמו בהקשר זה ומסר, כי הוא טעה בין שמו של עימאד לשמו של ענן.

.102. בהמשך העיד, כי הנאשם מסר לו שהתבלבל בין שמו לבין שמו של ענן וכך גם העיד בבית המשפט וכי העד אמר לנאשם שיתקן זאת בדיון הבא (עמ' 248 לפרטוקול). בהמשך מסר, כי לאחר התאונה הבחן בנאשם ישב על המדרוכה מחוץ לרכב וכי הוא עמו אנשים נוספים, רעיית הנאשם, סובחי חמוד ואחרים שהוא אינו מכיר וכי ברכבו היו פעולות. עוד מסר, כי גם רזאל היה במקום ירד מהרכב לאחר התאונה.

.103. בעמ' 250 לפרטוקול, משורה 21 ואילך, נשאל והעיד צדלקמן:

"ש: כשרامي היה פה והוא סיפר על ענן, אז הוא סיפר שענאן אחר כך בא אליו וסיפר לו שהוא ראה את הרמזור שהיה לראמי בזמן התאונה שהוא היה ירוק, עכשו, כשאתה מספר לנו פה שרامي התבבל, סיפר לך אחר כך שהוא התבבל שזה הייתה בכלל אתה ולא ענן.

ת: כן.

ש: אתה אומר לנו שאתה מעולם לא דיברת איתו ואתה גם אומר לנו, אני גם לא ראיתי בכלל את הרמזור, אז איך זה הגיוני?

ת: אני לא בכלל שלא דיברתי אותו, אני היתי יושן, בטח שאני לא ראיתי את הרמזור, כן.

ש: כן, אז לא ראיתי.

ת: לא ראיתי את הרמזור.

ש: וגם לא אמרת בשום שלב לרامي שראית את הרמזור.

ת: לא, זה אולי רזאל אח שלי אמר לו, אבל אני".

במהמשך העיד, כי לאחר התאונה שוחח עם אחיו רזאל מעט אודותיה וכי רזאל אמר לו, כי ראה שהנאים עבר בירוק (עמ' 252 פרוטוקול) וכי לא שוחח אודות כך עם הנאים. חוקר התקשר לאחיו ומסר לו, כי המספר מופיע כמו שהתקשר והזמן אמבולנס וכי הדברים נמסרו לו ע"י אחיו רזאל. העד מסר, כי הוא משלם על שלושת הפלאפונים והם רשומים על שמו וכי הוא עוסק מורשה. העד מסר, כי אימאן היה אחותו וכי לא שוחח עמה אודות התאונה ואני יודע מה ראתה או לא ראתה באותו יום. עוד מסר, כי קיפאჩ הינה רעייתו של הנאים וכי הייתה בתאונה, כך גם סובחי חמוד.

כאמור, בהסכמה הוגשו הודעת פטירה של המנוח מיום 16/6/13, טופס הכרזה על המות מיום 16/6/13, טופס זיהוי גופה מיום 16/6/13, סיכום אשפוז לגבי הפטוע אבו אל חוף ערפאת מיום 17/6/13 ע"י ד"ר בוקין אלכסי, סיכום אשפוז לגבי פצעה בשם פאתנה חוסין מיום 17/6/13 מאת ד"ר בוקין אלכסי.

כן הוגשו מסמכים המומליצים למקרה חטיב והמתיחסים למכשירי טלפונים ניידים, כפי המפורט במסמכים אלו.

כאמור ביום 16/5/16 נערך ביקור במקום ואשר אודותיו נערכ פרוטוקול הנושא תאריך 19/5/16. יעיר, כי הביקור במקום נערכ בנסיבות ב"כ הצדדים, הנאשם, רפ"ק ערן קפלן, קצין בוחנים צפון בעת התאונה ואביו של המנוח.

דין והכרעה:

כאמור, כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתוב אישום (מתוקן), בגין יהוסו לו העברות שעוניין, הריגת, נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש ואי צוות לאות שברמזור.

108. בעבודות כתוב האישום נטען, כי ביום 13.6.13, סמוך לשעה 05:20, נהג הנאשם ברכבת טרנספורט מסוג פולקסווגן מס' רישוי 10-614-42 (להלן: "**הפולקסווגן**"). הנאשם נסע בכביש 90 מכיוון כללי ראש פינה לכיוון צומת הגומה (להלן: "**הצומת**"), שהוינו צומת בו משתלבים כביש 90 עם כביש 977 (להלן: "**הכביש**"). יחד עם הנאשם נסעו בפולקסווגן 6 נוסעים נוספים.

אותה עת, נהג אלעד ארליך ז"ל (להלן: "**המנוח**") ברכבת מסוג מזדה מס' רישוי 62-676-79 (להלן: "**המזהה**"), בכביש מכיוון גונן לכיוון הצומת, במטרה לפנות שמאלה בהגיעו לצומת, לכיוון כללי ראש פינה.

המנוח נכנס לתוך הצומת במטרה לפנות בו שמאלה, זאת כאשר ברמזור המוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אויר ירוק.

ה הנאשם נהג בפולקסווגן בדרך פיזזה וنمhardt ובהגיעו לצומת חצה אותו למראות שברמזור שהוא מוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו דלק אויר אדום. בתוך קר, התנגש הנאשם עם חזית הפולקסווגן בDOWN שמאל של המזהה (להלן: "**התאונה**").

כתוצאה מההתאונה נהרג המנוח, שהיה בן 34 במוותו, נשוי ואב לפעוט בן ארבע שנים, כשאשתו הייתה בשלבים מתקדמים של הריאן עםILD נסף. בעת התאונה היה המנוח בדרך שירות מילואים כמ"פ של יחידה קרבית.

כן נזקקו לטיפול רפואי הנאשם ונזקקו שניים מנוסעי הפולקסווגן ונזקקוCLI הרכבת המעורבים בתאונה.

נטען, כי התאונה ונסיבותיה נגרמו בעקבות נהיגתו הפיזזה של הנאשם, אשר נכנס לצומת וחצה אותו מבלי לצאת שברמזור המוצב בכניסה לצומת בכיוון נסיעתו, שבו דלק אויר אדום ובכך גرم למותו של המנוח וכן לנזק לאדם ולרכוש.

109. כאמור, הנאשם טוען, כי הוא נכנס לצומת כאשר היה מופע אויר ירוק מלא ברמזור שביבון נסיעתו ולפיכך, אין הוא נושא באחריות לתאונה כפי הנטען בכתב האישום ובהतאמה, אף לא עבר את העבירות הנלוות,-CNTEL.

110. כפי שפורט בהרחבה לעיל, על ראיות המאשימה נמנו עדויותיהם של יגנני סטנין, רס"מ משה מזרחי, רס"מ אמר בכר, רס"ב מאיר קרייחלי, נתן פרץ, אבנור בן חורין, נגה הורביז, אלון חזן, רס"ב נחום כהן וヨוסי רופא.

המסמכים הבאים הוגשו בהסכמה: הודיעת העד דוד פרוחי - סומנה ת/7, מכתב מאת העד עזרא לוי, מנכ"ל רמזורי סימנס תעשיות - סומן ת/14, חוות דעת הנדסית מאת רפ"קعادל נמו"ז - סומנה ת/15, דוח פעולה מאת השוטר ישראלי פרץ - סומן ת/35. כן הוגשו בהסכמה המסמכים הנוגעים לסוגיית הקשר הסיבתי בין התאונה לבין מות המנוח והפצעות שנגרמו לשניים מהפצעים בתאונה. בכך התיתר הצורך בשמייעת עדויותיהם של עדים אלו.

על פרשת ההגנה נמנתה עדות הנאשם וכן עדי ההגנה רزال חטיב ועימאד חטיב.

כן הוגש על ידי הנאשם מסמכים המתיחסים לסוגיות הבעלות על מספר הטלפון השיך למודיע הרשם בדו"ח

המשל"ט

- העולה מראיות הצדדים פורט בהרחבה בLIBT הכרעת דין ואין לי אלא להפנות לאמור שם. 111.

לאחר שבחןתי את עדותו של עד התביעה יבגני סטני זאת באופן בלתי אמצעי, הרי שמצאתי את עדותה מהימנה ואמינה, עקבית, סדרה וקוהרנטית, כמו גם קולחת ושעה שגולל אותה בפנין, אותן האמת עליה הימנה. התרשתי, כי העד העיד אודות הדברים כהוויותם, כפי שהתרחשו בפועל, כפי שקלט בחושיו ולפיכך, רואה אני לסמור על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. לא זו אף זאת, עדתו של עד זה אשר הינו עובר אורח, חסרת כל אינטנס, עסוקין בעד אשר הינו נעדר כל עניין בתוצאות המשפט ואכ动员, התרשתי, כי הוא העיד אודות הדברים שהתרחשו בפועל וכי שקלט בחושיו. 112.

לא זו אף זאת, עדתו השתרגה ועלתה בקנה אחד עם מארג הריאות הכלול עם אדים ראייתיים, שונים ומואבחנים אשר היה בהם כדי לעלות בקנה אחד עם עדתו של יבגני, לחזקה, להוסיף לה נוף שלאמת ובכל אלה ייחדי, היה כדי להניח פסיפס ראייתי ראוי והולם. 113.

בקשר זה ראיו לציון, כי עדתו של יבגני תואמת את התרשים שנערך ע"י הבוחן רס"מ נחום כהן, 32/7. זאת ועוד, העולה מעדותו עליה אף בקנה אחד עם ההובלה והחצבעה שנערכו עם העד ושתוועדו בדיסק 27. עיון בדיסק 27 מלמד על המקום בו עמד יבגני, על שדה ראייה פתוח ומלא שהיה לו לעבר הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם, מהאפשרות לראות את הרמזור היטב, כפי שעלה גם בבדיקה במקום שנערך ע"י בית המשפט והצדדים. 114.

צפיה בדיסק השחזר 27 מלמד, כי במהלך השחזר, יבגני עמד במקום בו עמד בעת התרחשות התאונה. יבגני הדגים את אופן עמידתו ומיומו (ראה מ - 00:50 בדיסק ואילך). כך ניתן להתרשם, כי מהמקום בו עמד יבגני ניתן היה לראות בבירור את מופע הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם, הינו מדורם לצפון. יבגני הבahir והדגים בדיק לאיזה כיוון הסתכל ומאלה עולה, כי יבגני יכול היה לראות בבירור את מופע הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם מהמקום בו עמד, שדה הראייה שלו הינו פתוח ורחב אין לי אלא להפנות לעולה מדיסק השחזר האמור, וכי הנראה בו מדובר בעד עצמו. זאת ועוד, במסגרת השחזר נשאל יבגני ב"רחל בתך הקטנה" לאיזה כיוון היו פניו והוא הצבע לכיוון צפון, דבר העולה בקנה אחד עם יכולתו לראות את מופע הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם. 115.

כאמור, תוכן עדותו של יבגני פורט בהרחבה לעיל ואין לי אלא להפנות לאמור שם ואולם בחלוקת אגוז יצוין, כי במסגרת העד יבגני ב"רחל בתך הקטנה", כי עמד בצדמת בסמוך לתאונת וראה, כי בעת התרחשותה, בכיוון נסיעת הפולקסווגן, הינו, רכבו של הנאשם, היה מופיע או אודם ברמזור. 116.

לא זו אף זאת, על פרשת התביעה נמנתה אף עדותו של אלון חזן. העולה מעדותו של עד זה פורט בהרחבה בLIBT הכרעת דין זו ואין לי אלא להפנות לאמור שם. לאחר שבחןתי את עדותו של אלון באופן בלתי אמצעי, הרי שגם נמצאה על ידי מהימנה ואמינה, עקבית, סדרה, קוהרנטיות והתרשתי, כי העד מנסה לדיק ולהעיד בבירור אודות הדברים שהתרחשו וכפי שקלט אותם בחושיו ושעה שגולל אותה בפנini, אותן האמת עליה הימנה. לפיכך, רואה אני לסמור על עדותו של אלון, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. כאמור, אף אלון הינו עובר אורח, במועד הרלוונטי התגorder בסיסוד המעליה ושירות שירות קבוע בחיל הים. אשר נ核实 במחקרה למקומם. התרשתי, כי העד נעדר כל רצוי להעדים את הדברים. נעדר

כל אינטראס ומסר אודות הדברים כהווייתם.

- .118. במסגרת חקירתו הראשית מסר אלון, כי ראה שהאור ברמזור בכיוון הנסיעה מדרום לצפון, היינו כיוון נסיעת הנאשם ימו אדום. במסגרת חקירתו הגדית הבהיר, כי לא ראה את צבע הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם בזמן התאונה, אלא רק לאחר שהסתובב והבט על הרכבים, אז על הרמזור וראה את מופיע הרמזור האדום.
- .119. לא זו אף זו, עדותו של אלון עולה בקנה אחד עם מארג הראיות עם אדנים ראייתיים נוספים, כמו גם משתלבת וולה בקנה אחד גם עם עדותו של יבגני אודות השתלשלות האירועים.
- .120. עדת תביעה נוספת הינה הגב' הורוביץ. תוכן עדותה של הגב' הורוביץ פורט בהרחבה לעיל. לאחר שבחנתי את עדותה באופן בלתי אמצעי, הרי שהתרשםתי, כי זו מהימנה ואמינה, עקבית וסודורה ושהה שגולה אותה בפני, אותות האמת עליה הימנה. אף הגב' נגה עוברת אורח שנקלעה למקום ולאחר שבחנתי את עדותה כאמור, רואה אני לסמוך עליה, לאמצה ולבוסס עליה ממצאים.
- .121. במסגרת עדותה מסרה נגה, כי היא המתינה ברכבה ברמזור ליד רכבו של המנוח לצורך פניה שמאליה. האור ברמזור בכיוון נסיעתה היה אדום, היא המתינה. ברגע שהרכב שלשמאלה נכנס לצומת, הרי שמנוף הרמזור בכיוון נסיעתם היה יירוק.
- .122. התרשםתי במהלך עדותה, כי הגב' נגה עשתה כל מאמץ על מנת לבדוק ככל הנitin בדברים שמסרה ואשר אודותיהם העידה ומהירה שלא להטעות. התרשםתי, כי נגה מסרה אודות הדברים כהווייתם, כפי שהתרחשו בפועל, כפי שמצובה הייתה, הלכה למעשה. כך גם לא הסתרה את העובדה שלא הייתה מרכזת בזמן המתינה בצומת, אך הבירה לאורך כל עדותה, כי ראתה את הרמזור בזמן שרכבו של המנוח נכנס לצומת וצבע הרמזור היה יירוק.
- .123. עדותה זו, כאמור, הינה מהימנה ואמינה בעיני והיא עולה בקנה אחד ומשתרגת עם מארג הראיות الآخر והכול. כך גם עדותה עולה עם עדות יבגני (כאשר עסקין במופעי רמזור נוגדים כפי שיובהר להלן) ועם מארג הראיות הנוסף כפי שפורט לעיל וכפי שתיתיחס אליו בהמשך.
- .124. עד תביעה נוספת הינו יוסי רופא. עד זה נקלע למקום התאונה בדרכו למקום עבודתו. העד מסר, כי הוא לא ראה את התאונה עצמה, אך הבין בשתי מכוונות, האחת בתוך השניה, עבר בצד והתקשר למועד 100. הבחן, כי הרמזור בכיוון נסיעתו מקרית שמונה לראש פינה מתחלף לאדום, צהוב מהබב וירוק. העד הביר, כי הוא אינו יכול להעיד מי מכך הרכיב המעורבים עבר בצומת באדום או בירוק. העד נשאל אודות צבע הרמזור שהיה בכיוון נסיעתו בזמן שראה את התאונה. בהמשך, רוען זכרונו של העד עת שהזכיר לו קטע מהודיעתו במשטרה, שם מסר, כי כאשר נגלה לעיניו לראשונה הרמזור בכיוון נסיעתו, הוא ראה רמזור מתחלף לאדום, אחר כך צהוב ואחר כך יירוק ובאותו זמן שהרמזור מתחלף, התאונה כבר התרחשה וראה את הרכב הגדל מסתובב בצומת.
- .125. גם עד זה הינו עובר אורח שנקלע לזרה, הוא נעדר כל היכרות מוקדמת עם מי מהמעורבים ובעת שמסר את עדותו, התרשםתי, כי הוא מנסה לבדוק ככל הנitin אודות הדברים ואולם בהקשר זה נתקל בקושי נוכח הזמן שחלף, המצב הנפשי אליו נקלע לאחר התאונה וקשה זיכרנו. יחד עם זאת, ובזהירות

הראיה בזיקה ובהתיחסות לאלה, התרשתי, כי העד מעיד באופן מהימן וניסה להuid אודות הדברים כהוותם, ככל הניתן.

.126. לאחר שבחןתי את עדותיהם של עדי התביעה אשר פורטו לעיל, התרשתי, כאמור, כי אלה מהימנות ואמינות. לא נעלמו מעני סתיות כלפי הנאה ואחרות שנתגלו עבעדות אלו, כפי שהפנתה אף המאשימה בסיכון וכפי שציין גם ב"כ הנאה בסיכון ואולם, לא מצאתי, כי יש באלה כדי לרדת לשורשו של עניין וכדי לשמות את הקרע תחת עדויות אלה ומארג הריאות הכלול שהוצע בהקשר זה, או כדי לפגוע במהימנותם. כאמור, עסקינו בעדויות העולות בקנה אחד עם אדנים ראייתיים נוספים, עלות בקנה אחד זו עם זו ובכל אלה ייחדי, יש כדי להניח פסיפס ראייתי אשר האדנים בו מוחזקים האחד את רעהו ועלים בקנה אחד זה עם זה.

.127. עד נספ הינו רס"מ משה מזרחי אשר הינו סייר במتنג"א ראש פינה. באמצעותו הוגש דז"ח פעולה שערק העד, ת/1. עיין ב - ת/1 מלמד, כי הודה על התאונה התקבלה בשעה 05:30. העד הגיע למקום בשעה 05:42, כאשר במקום כבר היו מד"א וכיובי. העד ציין בדז"ח הפעולה את פרטיה כל הרכב המעורבים, מצבם, מצב החירה, מצב הפצועים וקיים של הרוג אחד, כפי שנמסר ע"י מד"א. מצאתי את עדותו של עד זה כמהימנה, אמינה, התרשתי, כי העד עשה מלאכתו נאמנה ובאופן מڪצועי, העיד אודות הדברים כהוותם ותיעד את הדברים בדז"ח הפעולה כפי שהתרחשו בפועל. לפיך, רואה אני לสมוך על עדותו, לאמצה ולבוס עליה ממצאים.

.128. עד תביעה נוספת הינו רס"מ מאיר בכיר, רץ בוחנים את"ג גليل, אשר ערך זכ"ד (ת/2). עד זה פגש את הנאה במון צפת, ציון, כי הנאה שכב במיטה עם כאבים, מסר, כי נסעו לטויל בחצבוני. הנאה מסר, כי אין זכר מה קרה אך הוא זה שנאג ברכב ומסר, כי הראש שלו מסתובב וכי הוא יגיד לו אחר כן.

.129. במסגרת חקירתו הנגדית הוגש מזכיר נוסף בעריכת העד וזכרו דברים בעניין דם שלקח מהנאשם ונטילת דגימת דם לבדיקת שכבות (ג/1 ו - ג/2).

.130. לאחר שבחןתי את עדותם באופן בלתי אמצעי, התרשתי, כי עד זה העד אודות הדברים כהוותם, ביצע פעולות חקירה באופן מڪצועי והעד אודותיהם כפי שהתרחשו בפועל, מסר עדות אמינה ומהימנה, לפיך, רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבוס עליה ממצאים. זאת ועוד, עדותם ופעולות החקירה שביצע, מצאו את עיגונם במסמכים שערך ותיעד.

.131. עד תביעה נוספת הינו רס"מ מאיר קרייחלי, משרת באט"ג גליל. באמצעותו הוגש זכ"ד בעריכת העד, ת/3 (אודות העברת מסרי פיסבוק). כן הוגש הכתבות ת/4, צילום אוויר, ת/5 ודיסק, ת/6, בcpfvp לעדתו של אלון חזן. במסגרת ת/3 ציון העד, כי בסוף חקירתו של אלון חזן, הרי זה מסר, כי היה לו קשר בפיסבוק עם בחור בשם אמר אדרי אשר חיפש עדי ראייה לתאונה באמצעות הפיסבוק, הייתה לו הכתבות בפיסבוק עם בחור זה. קרייחלי ביקש מאלון חזן להעביר את הכתבות אליו לנינז, קרייחלי הגיע לבתו ובאמצעות המחשב הביתי הוריד את הכתבות לדיסק וכן הדפיס את הכתבות על גבי דפים.

עדותם של עד זה עולה בקנה אחד עם עדותם של אלון חזן והעולה ממנו ויש בהן כדי לחזק זו את זו.

.132 התרשםתי, כי העד העיד אודות הדברים כהוותיהם, אודות فعلות קירה שביצע, כן התרשםתי, כי העד באופןאמין ומהימן וכי עסקין בעד מקטוציאי אשר עשה מלאכתו נאמנה. זאת ועוד, فعلות העד אף קיבלו את ביטויו בכתביהם ובתיעוד שנערך. לפיכך, רואה אני לสมור על עדותו, לאמצה וללבס עליה ממצאים.

.133 עד תביעה נוספת הינו המהנדס נתן פרי, אשר הינו מתכנן הרמזור בצומת הגומה. עד זה ערך חוות דעת אשר התקבלה וסומנה ת/8. כן הוגש במסגרת עדותו מזכר הבהיר אודות תוכנית הרמזורים בצומת הגומה ת.ד. קטלנית אשר נרשם ע"י נחום כהן והופנה לעד. כן הוגש מכתב מאת העד לרס"מ נחום כהן, ת/10.

.134 לאחר שבחנתי את עדותו של העד בפני, התרשםתי, כי עסקין בעדות מהימנה, אמינה, מקטוציאית וסדרה. התרשםתי, כי עסקין בעד מקטוציאי, העושה מלאכתו נאמנה. לפיכך, רואה אני לסמור על עדותו, לאמצה וללבס עליה ממצאים.

.135 במסגרת חוות דעתו, ת/8, ציין, כי בדק את תוכניות הרמזור ואת מופעי הרמזור בהתאם לכווני ההגעה של כלי הרכב בזמן התרחשות התאונה וזאת בגין לוגי לתאונות דרכים בצומת הגומה שהתרחשה ביום 16/6/13 בשעה 15:29. יעיר, כי בהקשר זה הבahir העד, כי נפלת טעות סופר בשעה וכי השעה צריכה להיות 05:29.

עד קבע העד בחוות דעתו, כי רכב א' התקרב לצומת בדרך 90 מכיוון דרום במופיע 3, רכב ב' התקרב לצומת בדרך 977 מכיוון מזרח במופיע 4. מעיוון בתוכנית הזמן ניתן לראות שמשופעים 4, 3 נמצאים בكونפליקט ומוגדר להם זמן בין יrok המגדיר את פער הזמן בין סיום אחד המופעים לתחילת המופיע השני. אורך הזמן יrok הינו 5 שניות, כמפורט בתוכניות.

עד קבע העד, כי לפי תקנות משרד התחבורה, קיימת במנגנון רמזורים מערכת אבטחת קיום זמני הפינוי בפועלות הרמזור. מערכת זו עובדת באופן רציף לאור כל פעולה הרמזור ותפקידו הוא לוודא שזמן הפינוי בין המופעים מתקיים בכל עת. במידה וזמן פינוי בין שני מופעים הינו קצר מהנקוב בטבלת זמני הפינוי בחומרת הרמזורים, הרמזור עובר מידית למצב הבハוב צהוב קבוע בכל המופעים ונשאר במצב זה עד להגעת טכני רמזורים לביקורת התקלה.

.136 מהאמור לעיל עולה, כי על סמך תוכנית הרמזורים, קבוע המומחה, כי מופעים 3 ו- 4 נמצאים בكونפליקט ומוגדר להם זמן "בין יrok" המגדיר את פער הזמן בין סיום אחד המופעים לתחילת המופיע השני וכי בהתאם לתוכנית הרמזורים, אורך הזמן ה"בין יrok" הוא 5 שניות. עד צוין, כי אם זמן פינוי בין שני מופעים מתקצר מהנקוב בטבלת זמני הפינוי בתוכנית הרמזורים, הרי שהרמזור עובר באופן מיידי במצב הבהוב צהוב קבוע בכל המופעים ונשאר במצב זה עד להגעת טכני רמזרים לביקורת התקלה.

.137 מעודתו של העד אשר, כאמור, ראייתי לאמצה וללבס עליה ממצאים עולה, כי מופע הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם ומופע הרמזור בכיוון נסיעת המנוח נמצאים בكونפליקט וכי לא יתכן שהיה להם יrok משותף.

.138 עד תביעה נוספת הינו אבנור בן חורין, העובד כמנהל שירות בחברת מנורה איזו אהרון בע"מ לאחזקת

רמזורים. במסגרת עדותו הוגשו הودעה על תקינות הרמזור בעת התאונה, ת/12, הודעה נוספת אודוטת תקינות הרמזור בעת תאונה, ת/13, מכתב אודוטת תקינות רמזורים, ת/14 ומכתב מאותם העד המופנה למאשמה מיום 1/4/14, ת/11.

139. תוכן עדותו של עד זה פורטה בהרחבה בלייבת הכרעת דין זו ואין לי אלא להפנות לאמור שם. לאחר שבחןתי את עדותו של עד זה באופן בלתי אמצעי, הרי שהתרשםתי, כי עסוקין בעד אמין ומהימן, מכך עז, אשר העיד אודוטת הדברים כהוותיהם ונעדר כל פניות. זאת ועוד, העולה מעודתו של העד קיבל את עיגונו ותוספו הראייתי במסמכים שהוגשו ואשר עולים בקנה אחד עם תוכן עדותו כפי שפורטו לעיל. לפיכך, רואה אני לסגור על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים.

140. עיון ב - ת/12 מלמד, כי בעת קרות התאונה בתאריך 16/6/13, בין השעות 05:20 - 09:00, הרמזור עבד באופן תקין ולא נתקבלו הודעות על תקלות בצוות. ב - ת/13 ציון, כי ביום 13/6/13, בין השעות 07:00 - 09:00 הרמזור עבד באופן תקין וכי בשעה 08:45 התקבלה הודעה על התאונה. טכני הגיע לצוות וכי היה נזק לשני עמודים והרמזור עבד באופן תקין. מ - ת/14 עולה, כי התקבלה קריאה במקדש השירות בצוות גומא ביום 16/6/13 בשעה 08:49 וכי מהשעה 05:00 עד השעה 08:49, לא התקבלה קריאה במקדש השירות וכי משמעות הקריאה הינה תאונה בה נפגעו עמודים 11 + עמוד לחצן.

141. כן הוגשה חוות דעת הנדסית שנערכה בעקבות ת.ד. קטלנית בצוות הגומא, כבישים 90*777 מטא裏יך 16/6/13 מאות אינט' עדיל נמו, רפ"ק, מהנדס תנוועה איזור צפון. חוות הדעת עולה, כי לא נמצא ליקוי תשתיות הקשורים לגורם התאונה וכי ללא קשר לקרות התאונה ועל מנת לשפר את הבטיחות בצוות, תועבר פניה לרשות הדרך להצבת תמרור מתן זכות קדימה בכביש 977 וזאת על פי סעיף 6ג' במסמך זה.

142. מהאמור לעיל עולה, כי חוות דעת זו אשר הוגשה בהסכמה, עולה, כי לא נמצא ליקויים בתשתיות הקשורים לגורם התאונה.

143. עד תביעה נוספתינו בוחן התנוועה رس"מ נחום כהן, באמצעותו הוגשו מסמכים רבים אשר פורטו בהרחבה במסגרת עדותו. במסגרת זו"ח בוחן תנוועה על תאונות דרכים שערכן העד (ת/33), ציון העד בפרק המסקנות, כי תנאי הכביש ומזג האוויר לא היו גורם לתאונה וכי הגורם לתאונה הינו הגורם האנושי. יוער, כי בעיקרם של דברים, ב"כ הנאשם לא חלק על ממצאי הבדיקה שנאספו בזירה ואשר היו את הבסיס העובדתי למסקנותיו. התרשםתי, כי העד ניסה לעשות עבודה נאמנה ותיעד את שעשה גם במקרים. לפיכך, רואה אני לסגור על עדותו ולאמזה. יחד עם זאת יוער, כי במסגרת חקירתו הנגדית, נשאל והתייחס העד לסוגיות עדים אשר הינם קרובוי משפחה ותשובותיו בהקשר זה מדוברות הן בעד עצמו. בהקשר זה רואה אני להעיר ולהציג פעם נוספת מושכלות יסוד, כי לא ניתן לפסול קטגורית עדותו של מאן דהוא, אך בשל היותו בן משפחה, אלא יש לבחון את הדברים לגופם באופן ענייני ולא קטלוגי של העדות לפי זהות מוסרה.

בריה הוא, כי על הגוף החוקר לשאוף להגיע לחקירה האמת ולתכלית האמורה, עליו לחקור כל עד אשר נראה, כי הינו רלוונטי, אך גם לבצע כל פעולה חקירה נראה, כי הינה רלוונטי ואין מקום להימנע מלהיבות עדותו של מאן

זהו אף בשל היותו קרוב משפחה ובכך, שגה הבוחן. נדמה, כי אילו הן מושכלות יסוד ואין צורך להזכיר מילוי בשלה.

.144 כאמור, בית המשפט ערך ביקור במקומו, זאת ביום 16/5/16 ואשר פרוטוקול בהתייחס אליו נושא תאריך 16/5/19. ביקור במקום העלה, כי שדה הראייה של הנאשם בכיוון נסיעתו ועד הרמזור הינו שדה ראייה פתוח ואפשר לראות לפחות למרחק של 400 מטרים. זאת ועוד, כאשר הרמזור מתחלף מירוק לאדום, הוא מהבבב 3 פעמים (משך 3 שניות), אחר כך יש עוד שנייה של כתום ורך אחר כך אדום. עוד צוין, כי מקום נסיעת המנוח נראהתו הכבש בשיפוע ושנו מورد מקומם נסיעת המנוח ועד לצומת.

.145 מנגד, לאחר שבחנתי את עדות הנאשם, כמי שזו הובאה בפני באופן בלתי אמצעי, הרי שמצאתי את עדותו בלתי מהימנה, בלתי אמינה וככזו הנגעה בסתריות ובפריכות היורדות לשורשו של עניין. לפיכך, אין אני רואה ליתן אמון בעדותו, או לאמיצה, או לבסת עליה ממצאים.

.146 כך לדוגמה צוין, כי בעדותו בפני, סתר הנאשם באופן חיזיתי את האמור בהודעתו הראשונה, ת/22, שם טען, כי רכב שהגיע מצד ימין, נזק בין רכב מסווג טרנזייט שנסע בנתיבו השמאלי ולכן פגע ברכב הפרטוי, כאשר הטרנזייט נסעה מקדימה לו, המשיך ועצב את המקום. ראה משורה 13 ואילך להודעה ת/22. בהקשר זה חזר וטען הנאשם, כי הוא הגיע לצומת גומא בנסיעה רציפה כאשר הרמזור שלו היה יירוק.

כאמור, גרטטו זו של הנאשם בדבר קיומו של טרנזייט שנזק, עומדת בסתריה חזיתית לגרסתו במסגרת עדותם בבית המשפט, בה מסר, כי לא היו כלי רכב נוספים בסמוך אליו וכן, בנגדו לומר בהודעתו האחרות של הנאשם, ת/29 ו - ת/30, במסגרתן מסר הנאשם, כי היה בלבד בכביש, לא היו כלי רכב נוספים, לא אחר, לא מקדימה ולא מצדדי. כך לדוגמה בעמ' 2 להודעתו, ת/29, משורה 12 ואילך, עוממת הנאשם עם גרטטו האחרת בדבר קיומו של הטרנזייט האמור והшиб בשורה 14 : **"לא היה שום רכב זה מה שיש לי להגיד"**. על גרטטו זו בדבר העדר קיומם של כלי רכב נוספים, בנגדו גם רואת הרשותה בדבר קיומו של טרנזייט, חזר הנאשם בהודעתו הנוספת, ת/30 וראה בעניין זה משורה 10 ואילך בעמ' 2 להודעה ת/30. על גרטטו זו חזר הנאשם גם בפני ואולם, כאמור, זו עומדת בנגדו לרשותה הראשונה ב - ת/22 בדבר קיומו של הטרנזייט.

נמצאו למדים, כי עסקין בסתריה מהותית היורדת לשורשו של עניין ואשר יש בה כדי לפגום במהימנות גרטטו הנאשם, זאת מעבר להתרשמותי הבלתי אמצעית מעודתו, כפי שיפורתי לעיל.

הנאשם מסר בהקשר זה, כי היה לחוץ, כי היה פצוע, בבדיקות בבית החולים וכפי שפורט בהרחבה במסגרת עדותו. אכן, עיין ב - ת/22, מלמד, כי הודעה זו של הנאשם נגבתה בבית החולים בצתת ואולם, אין עסקין בסתריה, או באידוק מינורי אשר יש בהם כדי לעלות בקנה אחד ולהתיישב עם מצב נפשי, לחץ, כאבים וכיוצא באלה. עסקין בגרסה מהותית, אשר סותרת באופן חזיתית את גרטתו הנאשם לאחר מכן, כמו גם את עדותו בפני ולפיכך, איןני רואה בהסבירים שנסה הנאשם לחתם בהקשר זה כהסבירים מהימנים, או כהסבירים אשר יש בהם כדי לישב את הסתריה מהותית שנתגלעה בגרסת הנאשם בהקשר זה.

.147 זאת ועוד, במהלך עדותו בפני כפי שפורטה בהרחבה לעיל, העיד הנאשם, כי עד ההגנה רזאל חטיב לא ראה את התרכחות התאונה, אלא הגיע למקום אחרי התרכשותה ואולם בהמשך עדותו ובמסגרת עדותו הנגדית שינה טumo ומסר, כי רזאל ראה את התאונה ואף ראה את הרמזור. דברים אלו פורטו

בהרחה בסקירת ובפירוט הודיעתו של הנאשם ואולם נמצאו למדים, כי עסוקין בשקר נוסף היורד לשורשו של ענין אשר יש בו כדי לפגוע במהימנות גרסת הנאשם.

.148 זאת ועוד, העד רزال חטיב מסר בעדותו, כי לאחר התרחשות התאונה, בעת שהגיע לרכבו של הנאשם, הרى שהנאטם היה בתוך הרכב וראה בעניין זה פירוט העולה מעדותו של רزال חטיב אשר הובאה לעיל, זאת בניגוד לעולה מעדות הנאשם אשר אף היא פורטה לעיל ולפיה, הנאשם מסר, כי היה מתחת לרכב.

.149 סתירה נוספת מהותית נמצאה בין עדותו של הנאשם לבין עדותה של עד ההגנה הנוסף שהובא מטעמו, עימאד חטיב. עד זה מסר בעדותו, כי ענן הוא אחיו, כמו גם אח של רزال, שעה שרزال הינו אחיו של עימאד, אולם ענן לא היה עםם ביום התאונה. גרסה זו עומדת בניגוד לעדות הנאשם בדבר נוכחותו של ענן במקומו, בניגוד לגרסת עימאד, כאמור.

.150 עימאד מסר בעדותו, כי הנאשם שוחח עמו בעניין זה ומסר לו, כי התבבל בין שמו של עימאד לשם של ענן. לעדותו של עימאד, אשר נמצאה בלתי מהימנה בעניין ושראה אני לדוחתה מכל וכל, ATIICHIS בהמשך הכרעת דין זו ואולם כבר עתה אצ"י, כי בסתירה מהותית שנתגלעה, כאמור, יש כדי לרדת לשורשו של ענן ולהציגף לשכל הסתריות והפריקות שנמצאו בעדות הנאשם ולחזק את התרשומי מהעדר מהימנותו.

.151 זאת ועוד, בעדותו מסר הנאשם, כי ענן (אשר התברר שהוא עימאד) שוחח עמו לאחר התאונה ואמר לו שהרמזו בכיוון מסויתו היה יrisk. דבר זה נשלה בעדותו של עימאד ועסוקין, כאמור, בסתירה נוספת היורדת לשורשו של ענן אשר יש בה כדי לפגוע בעדות הנאשם בפרט ובמארג ראיות ההגנה בכלל.

.152 עדותו של הנאשם נמצאה נגעה בסתריות נוספות, כמו גם פעמים רבות הסבירו והתשבוחות שניתנו, עמדו בסתירה להגיוון הדברים, השכל הישר ולניסיונו החיים. אולם, כדי שלא להלאות, ראוי Ark להפנות למספר סתריות בולטות המעוגנות והמצטרפות להתרשומיות הבלתי אמצעית מעדות הנאשם באשר זו, כאמור, נמצאה בלתי מהימנה בעניין. לפיכך, רואה אני לדוחות את עדות הנאשם, שלא לאמצה ולא לבסס עליה ממצאים.

.153 בהתייחס לשקרי נאשם ומשמעותם הראיתית, ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי "על הראית", חלק ראשון, הדיין בראי הפסיקה, עמ' 298 ואילך, שם נקבע, כי שקרי נאשם בעניינים מהותיים, משמשים סיוע במקום שנדרש צזה, כאשר הכל כפוף להערכתו ולشكול דעתו של בית המשפט, הנדרש לזהירות בעניין זה, לבל יכשל בהרשעת נאשם מחמת היותו שקרן ולא משומש שהובאו ראיות מספיקות להוכחת אשמו (שם בעמ' 304). כן ראה ע"פ 677/84 בעניין **אבייטן ודוד** מא(4), 41, ע"פ 70/87 מא(3), 122 בעניין **דhn**, ע"פ 5152/94 בעניין **חליווה**, ע"פ 4176/00 בעניין **פלוני** וע"פ 1543/06 בעניין **פלוני**.

יחד עם זאת הודגש, כי שקרים של נאשם יהא טיבם אשר יהא, לעולם לא יגיעו לדרגה של ראייה עיקרית וכוחם לעולם כוחה של ראייה "מתווספת" לראייה עיקרית. בע"פ 557/06 בעניין **עלאך** סוכמו הדברים ונקבע, כי בפסקיקה הודגש שראיות בדבר צבאים בגרסת הנאשם, ראוי שייבחנו בזהירות רבה ובכבוד ראש. כן נקבע, כי יש

לבחון שמא השקרים נובעים מחששו של הנאשם שיורשע במעשה שלא עשה, או שנועדו לhapus על חלקו בעבירה אחרת, ראה בעניין זה ע"פ 77/3514 וכן ע"פ 91/3514.

.154. מושכלות יסוד הן, כי נטל ההוכחה בפליליים רובץ לעולם לפתחה של המאשימה להוכיח את המיחס לנאשם ברף ההוכחה הנדרש בפליליים וזאת מעבר לכל ספק סביר ובשקרי נאשם, כאמור, יש כדי להוכיח תוספת ראייתית לקיומו של "יש" ראייתו בו עדמה המאשימה כנדרש וכדבuri.

.155. כאמור, על פרשת הגנה נמננו עד'i הגנה רزال חטייב ועימאץ חטייב. כן הוגש מסמכים המתיחסים לטלפונים נידים שבבעלות עימאץ חטייב, כפי שפורט לעיל.

.156. לאחר שבchnerת את עדויות שני עד'i הגנה, רزال חטייב ועימאץ חטייב, הרי שמצאת עדויות אלה בלתי אמיןנות, בלתי מאמיןות, בלתי עקביות, בלתי סדרות, ככללה הנגעות בסתרות היורדות לשורשו של עניין, בוחנת עדויותיהם באופן בלתי אמצעי הביאה אותו לכל מסקנה, כי עדדים אלו אינם מאמין ולפיכך, רואה אני לדחות את עדויותיהם, שלא לאמץ ושלא לבסס עליהם ממצאים.

.157. כך לדוגמה, רزال חטייב סיפר, כי כאשר הגיעו בסמוך לרכבו של הנאשם לאחר התרחשות התאונה, הרי שהנאם היה בתוך הרכב. גרסה זו עומדת בניגוד לגרסת הנאשם אשר מסר, כי היה מתחתיו.

.158. כך לדוגמה, העד רزال העיד, כי גם אחותו אשר נהגה ברכב בו נסע ואשר היה אחורי רכבו של הנאשם בעת התרחשות התאונה וכי גם היא ראתה שמוען הרמזור בכיוון נסיעתם היה יroke. למרות החשיבות הרבה של פרט זה, שעה שיש בנסיבות, כך לכארה, עדה נוספת, אשר הבדיקה בצע הרמזור הירוק בכיוון נסיעת הנאשם, מסר העד, כי לא מסר אודוט דברים אלה לנאשם (בדבר קיומה של עדה נוספת אשר הינה אחותו שהבדיקה בדברים) וכך גם לא מסר אודוט קיומה של אחותו לבוחן המשטרתי בשיחתו עמו. ב"כ המאשימה הקשתה ובצדקה בהקשר זה על העד ואולם, לא עליה בידי העד כדי ליתן הסבר מניח את הדעת העולה עם השכל הישר, ניסיון החיים והגיאון הדברים לתהיה משמעותית זו ולפיה, היכיזה זה שיש בנסיבות שראתה את מופיע הרמזור הירוק והעד לא ראה לנכון לספר עליה, לא לנאשם ולא לבוחן המשטרתי בשיחתו עמו.

.159. עד זה הינו קרוב משפחתו של הנאשם. כפי שציינתי במסגרת עדותו של בוחן התנועה, הרי שבוואדי שאין לפסול קטגורית של מאן דהוא אך בשל קרבת משפחה יש לבחון את העדות ותוכנה באופן מהותי ובاسפקלהה למארג הראיות הכלול. יחד עם זאת, לא יכולתי להימנע מהתרשםות הבלתי אמצעית, כי רزال עשה ככל הנימן כדי לסייע לנאם וכי עסקין בכך מעוניין, אשר עדותו בפניו הייתה בלתי אמינה ובבלתי מאמיןנה, כאמור.

.160. עד הגנה הנוסף כאמור, הינו עימאץ חטייב ואשר מסר, כי נסע יחד עם רزال ברכב אחרי הנאשם. עד זה הינו אחיו של רزال ואחיו של ענאן. לאחר שבchnerת את עדותו באופן בלתי אמצעי, הרי שהתרשםתי, כי עסקין בעד בלתי מאמין, אשר עדותו בפניו אינה עדותאמת. העד עשה ככל הנימן כדי לסייע לנאם והדבר ניכר ו עבר בחותם השני בעדותו. בקר אין-shellעכטmo כדי לפסול את העדות, כאמור, אולם התרשםתי, כי כדי לסייע לנאם, מעיד העד אודוט דברים אשר אינם כהוותיתם, התרשםתי, כי עדותו אינה עדותאמת, אינה עקבית, אינה סדרה ולפיכך, רואה אני לדחות את עדותו, שלא לבסס עליה ממצאים ושלא לאמצה.

.161. כפי שכבר פורט לעיל, הרי שבניגוד לעדות הנאשם ולפיה, ענן נכח במקום התאונה, הרי שהעד העיד, כי ענן לא היה עם ביום התאונה. בהמשך עדותו ולאחר שועמת עם גרסת הנאשם בהקשר זה, מסר העד, כי הנאשם שוחח עמו בעניין זה ומספר לו, כי התבבל בין שמו של העד, היינו, עימאד, לבין שמו של ענן. ניכר היה בעדותו של העד, כי הוא מנסה ככל הנימן ליתן הסברים אשר יסייעו לנายน ולנסות ולישב סתיות בין גרסתו לבין גרסת הנאשם עמן עומת. איןנו נתונים אמון בעדותו ובהסבירו ורואה אני לדחותם בשתי ידיים.

.162. זאת ועוד, כפי שפורט אף במסגרת עדות הנאשם, הנאשם מסר, כי ענן אשר התברר שהוא עימאד, שוחח עמו לאחר התאונה ואמר לו שהרמזו היה יורוק, דבר שנשלה בעדותו של העד בפני. נמצאו לנו מדים, כי עדותו של העד זה, מעבר להתרשםו הבלתי אמצעית ממנו, נגעה בסתיות היורדות לשורשו של עניין ולפיך, רואה אני, כאמור, לדחות את עדותו, שלא לאמצה ושלא לבסס עליה ממצאים.

.163. סיכום של דברים, הרי שמאגר הראיות כפי שהובא בפני והמצאים שראיתי לקבוע בשלhn, באתי לכל מסקנה, כי עליה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הגיע לצומת מכיוון דרום לצפון, נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דלק או רוד ברמזו. המנוח הגיע לצומת מכיוון מזרח לכיוון דרום, נכנס לצומת אשר ברמזו בכיוון נסיעתו דלק או יורוק. בהקשר זה רואה אני להפנות למאגר הראיות הכלול שפורט בהרחבה לעיל וביתר שאת לעדויותיהם של יבגני סטינין, עדות נגה הורוביץ ומארג הראיות הכלול שפורט לעיל.

מנגד, כאמור, רואה אני לדחות את עדויות הנאשם והעד רזאל חטיב, אשר העיד בדבר מופע הרמזו מן ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל.

.164. עוד עולה ממאגר הראיות שפורט לעיל, כי הוכח בפני מעבר לכל ספק סביר, כי הרמזו עבד באופן תקין וכי לא הייתה תקלת ברמזו בעת התאונה, זאת בהתייחס למאגר הראיות הרלוונטי שהובא בהקשר זה ואשר פורט בהרחבה לעיל (כך לדוגמא ראה עדות אבניר בן חורין והמסמכים הרלוונטיים בהקשר זה). כן הוכח בפני, כי הזמן "בין היורקים" בהתאם לתכנית הרמזורים ולחוות הדעת שהוגשה, הינו 5 שניות ובהקשר זה רואה אני להפנות לעדותו של המהנדס נתן פרי, ת/8 והמסמכים הנוספים הרלוונטיים בהקשר זה.

.165. כאמור, הצדדים אינם חלוקים בדבר מות המנוח וכן בדבר הקשר הסיבתי שבין מות המנוח לבין התאונה. זאת ועוד, במהלך שמיית הראיות, הסכים ב"כ הנאשם להגשת כל החומר הרפואי וויתר על עדויות הרופאים והפרמדיק, זאת אף בהתייחס, כי כתוצאה מההתאונה היו נפגעים גם ברכבו של הנאשם.

הפן המשפטי:

.166. כאמור, במסגרת כתוב האישום, יוחסו לנายน העבירות שעוניין, הריגה - עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש - עבירה לפי סעיפים 62(2) ו- (3) ו- (38)(2) ו- (38)(ה) לפקודת התעבורה ואי ציות לאות שברמזו - עבירה לפי תקנות 22(ב) ו- 64(ה) לתקנות התעבורה וסעיף 68 לפקודת התעבורה.

עבירות הריגה:

עמוד 42

.167 סעיף 298 לחוק העונשין, קובע כדלקמן:

"**הגורם במעשה או מחדל אסורים למוות של אדם, יאשם בהריגה, ודינו - מאסר עשרים שנה.**".

.168 כב' השופט קדמי בספרו "**על הדין לפליילים**", חוק העונשין, חלק שלישי, הדין בראש ההחלטה, עמ' 1059 ואילך, מתייחס ליסודות לעבירות הריגת.

היסוד העובדתי שבUBEירות הריגת עניינו, כל "מעשה או מחדל אסורים", הגורם למוות של אדם. בע"פ 9723/03 בעניין **בלזר** נקבע, כי היסוד העובדתי שבUBEירות הריגת כולל רכיב התנהגותי שהגדרטה רחבה "מעשה או מחדל אסורים" ורכיב תוכאתו שעניינו, מוות של אדם.

עוד נקבע, כי מקום שבו נכשל הנאשם בתנהגות "רשលנית" - התרשלות - אם במעשה ואם במחדר וכתוכאה מכך נגרם מוות של אחר, הרי שיש בתנהגות זו כדי לספק את דרישות רכיב "המעשה" של היסוד העובדתי.

עם ביטולו של סעיף 299 לחוק העונשין, שוב אין נדרש "רשלוות רבתיה" דואק לספק דרישת "המעשה" שביסוד העובדתי של הריגת ומספיק להענין זה גם "רשלוות סתם".

.169 בע"פ 3158/00 **אוחד מגידיש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבז] (15.11.00) נקבע, כי באשר ליסוד העובדתי, הרי שדי ברשלנות רגילה לגיבוש היסוד העובדתי שבUBEירות הריגת, גם אם המחשבה הפלילית היא בדרגה של קלות דעת בלבד ובכך נזקקו יחסיו הגומלין המהותיים והישירים בין היסוד העובדתי לבין המחשבה הפלילית לעבירות הריגת, שהיו מקובלים בעבר.

.170 מעשי הנאשם כפי שהוכחו, מהווים התנהגות שהינה, בוודאי נהיגה רשלונית הסופה מרמת התנהגות סבירה המוצופה מנהג בכביש. לאור קיומו של קשר סיבתי בין מעשי הנאשם, היינו, כניסה לצומת במופע או רודם בכך נסייתו לבין מוות של המנוח, הרי שהתקיים היסוד העובדתי שבUBEירות הריגת.

.171 באשר ליסוד הנפשי, הרי שבסתורו של כב' השופט קדמי, כאמור, נקבע, כי הריגת נבדלת "מגרימת מוות ברשלנות" ו"מרצת" במהותו של היסוד הנפשי הדרוש להרשה על פיה. היסוד הנפשי הדרוש להרשה בעבירה של הריגת מורכב משני:

.1. "מודעות" כלפי רכיבי היסוד העובדתי היינו, מודעות כלפי רכיב התוצאה. כאמור מודיעות לאפשרות גרים מוות של הקורבן.

.2. "פיזות" כלפי אפשרות התראחות של התוצאה הקטלנית אם ב"אדישות" ואם ב"קלות דעת". המבחן בין "אדישות" לבין "קלות דעת" נעוץ בעיקרו של דבר בכך שהאדיש מגלת אי אפשרויות לאפשרות התראחותה של התוצאה הקטלנית בעוד סיכון בלתי סביר שמא תறחש כשבלבו תקווה שיצליח למנוע את ההתרחשות האמורה.

.172 כן נקבע בע"פ 9723/03 בעניין **בלזר**, כי נדרש מודיעות לאפשרות של גרים התוצאה הקטלנית ואין די בנסיבות האפשרות של גרים חבלה גופנית ממשית. עוד נקבע בע"פ 1122/00 בעניין **ספיה**, כי

כדי להרשייע בעבירות הריגה, הרי שמשמעות היסוד הנפשי של הפיזיות הינו, כי על התביעה להראות שהנאשם היה מודע לאפשרות גרימת התוצאות של המעשה וזאת גם אם יחסו למתוצאה זו הוא בגדר "קלות דעת" בלבד. עוד נקבע בע"פ 4531/00 בעניין **אבי אלהוא**, כי מאז חקיקתו של תיקון 39, שකוללה של עבירות הריגה מותנה, בין היתר, בקיום מודעות לאפשרות שהמעשה יגרום למותו של הקורבן ושוב אין להסתפק בקיום "מודעות" לאפשרות שהקורבן יספג חבלה גופנית. ראו בעניין זה ספרו של כב' השופט קדמי, שם בעמ' 1074 - 1075.

.173. בע"פ 7066/7 **ערן אלמליח ב' מדינת ישראל** (פורסם ב公报), נקבע, כי "ההלכה הנוגגת ביום דורשת הוכחת נטילה של סיכון בלתי סביר, מתוך אידישות לאפשרות ממשית של פגעה בחיוו של אדם, ואין די בחשש לפגעה בשלמות גופו". ראה בעניין זה גם ע"פ 110/93 **סובאה ב' מדינת ישראל** פ"ד מז(3), 635 (1993).

.174. בעניין **מנגידיש** שהובא לעיל נקבע, כי קיימת בעיה מהותית אמיתית בתחום את הגבולות שבין "קלות דעת" ל"רשលנות". בעיה זו קשורה במידה רבה לקושי לקבוע את גבולות המודעות שקיים נדרש אצל העושה. ככל שנדרשת מודעות מוחשית ומקיפה יותר במסגרת המחשבה הפלילית של קלות דעת, כך יצטמצם תחום תחולתה של עבירות הריגה ובמקרה לכך, יתרחוב תחום תחולתה של גרימת מוות ברשלנות. אחת הדרכים להוכחת יסוד נפשי היא הסתמכות על "חזקת מודעות" שמשמעותה, כי אדם מודע בדרך כלל למשמעות התנהגותו מבחינת טיבה הפיזי, קיום נסיבותה ואפשרות גרימת התוצאות הטבעיות שעשוות לצמוח ממנה. מדובר בחזקה עובדתית גרידא, המבוססת על ניסיון החיים ואשר מוסקת מן הנسبות הקונקרטיות של המקירה העומד לדין בפני בית המשפט. הפרכתה של חזקה עובדתית יכולה לעלות משקלתו של מכלול הראיות שהובאו בפני בית המשפט, **זאת גם אם בית המשפט אינו מקבל את גרסתו של הנאשם בדבר דרך התיחסות התאונה הקטלנית** (שם עמ' 93 לפסק הדין).

.175. בת"פ (ת"א) 547/89 **מדינת ישראל ב' יהושע גנון** פ"מ נא (1), נקבע כדלקמן:

"**10. בצדק טען הסניגור, שלא בכל מקרה בו נגרמת תאונות-דרכים קטלנית בידי נגה אשר לא צית לרמזור אדום מתחייבת בהכרח המסקנה, שלהתנהגות הרשלנית נילווה מצב נפשי של פיזיות. את הלו-נפשו של נגה החוצה צומת ברמזור אדום, וגורם עקב לכך לקיפוח חי אדם. מוטל על בית המשפט לקבוע, בכל מקרה נתון, על-פי כלל הראיות והנסיבות הנפרשות בפניו. החזקה הראיתית, הכוורת בין חומרת שבאי-ציות לרמזור אדום ולבן קיומה של פיזיות, ניתנת, כמובן, לשטריה: ואם עולה מן הראיות, כי היסוד הנפשי של פיזיות - אף שהוא אופני להתנהגות הפיסית - לא התקיים, או ספק אם התקיים בנאשם העומד לדין, יזכה בית המשפט מעבירות הריגה וירשענו בעבירה של גרימת מוות, שהיסוד הנפשי הנדרש להשלמה הוא של רשលנות גרידא. על אפשרות מעין זו הצבע השופט ויתקון בדברים הבאים (מתוך ע"פ 77/77 אליהו ב' מדינת ישראל[3], בעמ' 682), עליהם הסתמן הסניגור המלמד לתמייכת טענתו:**

"אי- ציות זה הוא מהדברים המסתכנים ביותר שנג עול לתחזיב בהם, וכל

אחד צריך להיות ברור שהוא מסכן בנהיגה צאת את שלום של הבריות. אף-עלפי-כן לא חייב אומר שככל מקרה (ההדגש במקור - א' מ') של הריגת אדם עקב כניסה לצומת בגיןו לאור שברמזו, דינו מוכחה להיות לפי סעיף 212. עלולים להיות מקרים שהאור נמחלף לאדם ברגע האחרון והנהג לא היה ער די צרכו ולא התכוון כדבוי לצורך לפני הצומת. זה שלעצמם דבר חמור, וחוסר עירנות מסווג זה ייחשב לרשלנות במשמעות סעיף 218. אך לאו דווקא **לפיזות במשמעות סעיף 212**.

ומן הכלל אל הפרט:

.176. ממארג הראיות שהובא בפניו עליה, כי הנאשם המשיך בנסיעה רציפה לטור הצומת כאשר קבענו עובדתית, כי המופיע ברמזו במקרה מסויתו היה אדם. علينا לבחון עתה מהי משמעותה של קביעה עובדתית זו על היסוד הנפשי הדרוש בחינה בענייננו. כך לדוגמה, יובהר, כי אין בפני כל אינדיקציה ראייתית, כי הנאשם ניסה "לגנוב" צומת כפי שהפסיקה התייחסה למקרים כגון דא, אין נמצא כל ראייה, כי הנאשם האיץ את מהירותו נסיעתו בצומת, או נוג במהירות מופרצת, או עשה מעשה אחר המשילר באופן ישיר על היסוד הנפשי הנדרש בעבירות ההריגה.

.177. בנסיבות הנאשם בנסיעה רציפה לטור הצומת במופיע אור אדם, זאת שלעצמם אינם מוכיח מעבר לכל ספק סביר את היסוד הנפשי הדרוש לענייננו ולפיו, גם אצל הנאשם יסוד נפשי מסווג פיזות בין אם באדישות ובין אם בקלות דעת.

.178. סקירה של הפסיקה הרולוננטית במקרים דומים ואחרים, מלבדת, כי במקרים אחרים הייתה אינדיקציה ראייתית בוסף לשאש מתקיימת במקרה דן ואשר בשלה היה כדי ללמד על גיבוש היסוד הנפשי מסווג פיזות הדרוש להרשעה בעבירות ההריגה. כך לדוגמה בע"פ 8250/05 **מדינת ישראל נ' יוסף שלום** (ימים 3.10.16), הורשע המערער שם בעבירות הריגה בכך שחזקה את הצומת כשmph עירזור מורה אור אדם, אך כאשר האיץ את מהירותו נסיעתו עבר לכניסתו לצומת - מה שאין כן בנסיבות המקרה דן.

.179. זאת ועוד, בע"פ 10/2842 **נוי קלדרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בעבירות הריגה בנסיבות בהן נוג כשהוא שיכור, באופן נמהר ומסוכן, במהירות גבוהה, תוך שהוא מתעלם בנסיבות משפטי התנועה - נסיבות אשר רוחקות מהמקרה שבפניו ואין מתקיימות.

.180. כך לדוגמה, בע"פ 5167/05 **על מג'דוב נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם בעבירת הריגה, כאשר נוג בנסיבות כבده אליה היה מחובר גורר ונגרר, נוג את המשאית ב"זיגzag", חזר על כך יותר מפעם אחת, בפעם השנייה משאיתו ימינה אל שלו הכבש מעבר לפס המפריד ופצעה ברוכבות האופניים תוך קטילת חייה של רוכבת אחת ופיצועה הקשה של האחתה. ברי הוא, כי גם נסיבות המקרה שם, שונות קטגורית מנסיבות המקרה שבפניו בדבר גיבוש היסוד נפשי מסווג פיזות הדרוש להרשעה בעבירת הריגה הנלמד ממכלול נסיבות המקרה הבא בפני בית המשפט.

.181. כך לדוגמה בע"פ 00/3158 **מנדייש** שהוזכר לעיל, מדובר היה בהרשעה בעבירת הריגה, כאשר הנאשם נוג במהירות מופרצת הכפולה מן המותר באזור עירוני, אשר בקרבתו מצוי בית ספר.

.182. אכן, בריאות שהובאו בפני עלה, כי הנאשם נהג ב מהירות גבוהה, אולי אין בכך כל ראייה קונקרטית בדבר מהירות נסיעתו של הנאשם. ראוי לזכור, כי אין בהגדירה כללנית בדבר מהירות גבוהה, כאשר עסקינו בכਬיש פתח, בין עירוני, כאשר לא היו בסמוך אליו רכב נוספים, וזאת בראשיתו ובהערכתו הסובייקטיבית של מאן דהו, כדי לגבות ולהוכיח מעבר לכל ספק סביר ראשית, כי אכן מהירותו של הנאשם הייתה מהירות גבוהה ושנית, כי נהג מעל למהירות המותרת.

.183. מודעת אני לך, כפי שפורט בהרחבה לעיל, כי לא ראוי ליתן אמון בעדויות הנאשם ובעדי. יחד עם זאת וכפי שראיתי להפנות בפסקה לעיל, הרי שגם מקום בו בית המשפט אינו מאשר את גרסת הנאשם באשר לאופן התרחשות התאונה הינו, קביעתו, כי נכנס לצומת במופע אורך אדום, הרי שאין בכך כדי LIABILITY את הצורך הרובץ לפתחה של המאשימה להוכיח ברף ההוכחה הנדרש בפלילים הינו, מעבר לכל ספק סביר, את היסוד הנפשי הצריך בעבירות ההרגה ולפיו, התגבש אצל הנאשם יסוד נפשי מסווג פיזיות. נטל הוכחה זה רוץ לעולם לפתחה של המאשימה וכל אימת שמתקיים ספק, הרי שעיל הנאשם ליהנות ממנו.

.184. באשר לטיבו של "הספק הסביר", ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי **"על הריאות", חלק רביעי, הדיון בראוי הפסיקה**, עמ' 1674 ואילך, שם נקבע, בין היתר, כי השופט הינו פונקציה של הערכת מכלול הריאות ושל בחינה אם הוכיחה התביעה את האשמה מעבר לספק סביר. יש בבית המשפט איינו מוכן להסיק מסקנה חד משמעית מהנסיבות שהוכחו בפניו ואז עלי לזכות את הנאשם מחמת השופט. כן ראה ע"פ 409/89 בעניין **חוימיו** מד(3), 469.

.185. בנסיבות שתוארו לעיל, ומקום בו בהעדר כל אינדיקטיה אחרת למעשי הנאשם זולת כניסה בנסיבות רציפה לצומת במופע אורך אדום, אין די כדי לגבות מעבר לכל ספק סביר את היסוד הנפשי מסווג פיזיות הצריך להרשעה בדבר ההרגה. ספק זה, הנאשם זכאי ליהנות ממנו.

הרשעה בעבירות גרם מוות ברשלנות:

.186. סעיף 304 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"הגורם ברשלנות למוות של אדם, דיןנו - מאסר שלוש שנים"

.187. ברי הוא, כי מהניתוח שהובא לעיל, הרי שהתגבש אצל הנאשם היסוד העובדתי הצריך להרשעתו בעבירות גרם מוות ברשלנות, כפי שפורט לעיל בעניין **מגידייש** ואין לי אלא להפנות לאמר ש. באשר ליסוד הנפשי, הרי שעניינו של יסוד זה הינו מבחן אובייקטיבי של "צפויות סבירה" שבמקרה "האדם הסביר" שהרי עבירות הרשלנות מדברת בהעדר מודעות במקומות שאדם סביר בנעלי העברין, היה יכול וצריך להיות מודע כאשר המודעות משקפת, הלכה למעשה, את החזות מראש של הסיכון ואפשרות התממשותו. ברי הוא, כי במקרים מסוימים יש כדי לגבות את היסוד הנפשי הצריך לגיבושה של גרם מוות ברשלנות שכן, האדם מן היישוב יכול היה לצפות בנסיבות העניין, כי מעשהו יגרום לתוצאה אשר נגמרה, קרי למוותו של המנוח.

.188. כאמור, עבירה זו לא יוכסה לנאים בכתב האישום. בהקשר זה שומה עליינו להפנות להוראת סעיף 184 לחסד"פ, שם נקבע, כי בית המשפט רשאי להרשיע נאים בעבירה שאשמהו בה נתגלתה

מהעובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטען בכתב האישום בלבד שניתנה לנאשם הزادנות סבירה להtagונן. במקורה דן, הרוי שהנאשם התגונן מול אותו מסד עובדתי בגין עבירה חמורה יותר שענינה הריגה מעבירה גرم מוות ברשלנות ולפיכך, ברוי הוא, כי בית המשפט יכול לעשות שימוש בסמכות הננתנה לו בהתאם להוראת סעיף 184 לחס"פ ובוואדי שבנסיבות האמורות, ניתנה לנאשם הزادנות סבירה להtagונן.

189. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי לא עלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את יסודות עבירות הריגת המזקמת לנאשם בכתב האישום ולפיכך, הנני מזכה אותו מעבירה זו וזאת מחמת הספק. תחת זאת הנני מרשישה את הנאשם בעבירה שענינה גرم מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין.

190. כאמור, לנאשם יוחסו שתי עבירות נוספות ואשר עניין, נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ורכוש ואי ציון לאות שבرمזה. עשוי הנאשם שעשה שנכנס לצומת כשמופע אוור אודם בכיוון נסיעתו ואשר בעטיהם נגרמה התאונה, כאמור, בגין נזקוקו כלפי הרכב, הנאשם נזקק לטיפול רפואי וכן שניים מנוסעי הפולקסווגן, הרוי שהtagבשו העבירות הנוספות המזקמות לו כمفорт לעיל ואלה הוכחו כנדרש מעבר לכל ספק סביר. לפיכך, הנני מרשישה את הנאשם גם בעבירות אלו.

מחדרי חקירה:

191. הנאשם העלה בסיכוןיו טענה בדבר קיומם של מחדלי חקירה ובהתאמה, טען אף לקיומה של חקירה מגמתית, כפי שפורט במסגרת טיעוני לעיל.

192. באשר לטיבם של מחדלי חקירה ונפקותם של אלה, ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי "על הראיות", חלק רביעי, הדין בראוי הפסיקה, עמ' 1979 ואילך, שם נקבע, בין היתר, כי מחדל חקירתי פירושו, כי עקב רשלנותם של רשות התביעה, אבדה ראייה בעלת פוטנציאל מזקה, או הוחמזה הزادנות למצות קזו חקירה אשר היה עשוי להוועיל להגנת הנאשם. יחד עם זאת נקבע, כי קיומו של מחדל חקירתי כשלעצמו, אינו מוביל מניה וביה לזכוי הנאשם. נדרשת בדיקה פרטנית האם בהתחשב בתשתיות הראייתית הקיימת בתיק, מגיע משקלו של המחדל לכדי יצירת ספק סביר. עוד נקבע, כי יש להבחין בין "មחדל" לבין "אי מizio הילכי החקירה".

193. בחנתי את טיעוני הנאשם בהקשר זה ולא מצאתי, כי במחדלים החקירתיים עליהם הצבע, ככל שאלה קיימים, יש כדי לשמות את המרגג הראייתי שהוצע להוכחת המזקמת לו בכתב האישום (בזיקה ובاسפקלהיה לעבירה שמננה זוכה והעבירות שבהן הורשע). עוד סבורה אני, כי לא היה באלה כדי לייצור ספק סביר בהתחשב בתשתיות הראייתית הקיימת וממצאי המהימנות שראיתי לקבוע בשלה. כן ראייתי לציין, כי חלק מטענות הנאשם דין יפה לסוגיות מizio הילכי חקירה, זאת בשונה מקיים של מחדלי חקירה כאמור, לא מצאתי באלה גם באלה, כי יש בהם כדי להקים ספק סביר, או לקפח את הגנת הנאשם, או לפגוע ביכולתו להtagונן כראוי אל מול הראיות והאשמות שהוצגו עניינו.

194. בטרם נחתום הכרעת דין זו, נתיחס לחלק מטענות הנאשם כפי סיכוןיו, ככל שאלה לא קיבלו את ביטוין והתייחסותן בליבת הכרעת דין זו. כך לדוגמא טען הנאשם באשר לעדותו של יבגני סטינין, כי זה לא מסר הודעה במשטרה לאחר התאונה וכי היה בכך כדי לפגוע במשקל עדותו ובמשקל ההודעה שמסר

לאחר מכן. לא מצאתי, כי יש בטענה זו ממש. יגנני הסביר במהלך עדותו את השתלשלות האירועים. כאמור, התרשםתי מעודתו של יגנני באופן בלתי אמצעי, עדות אשר קיבלה את עיגונה ותיסופה הריאיתי ממקורות ראייתיים נוספים ולפיכך, לא מצאתי, כי יש בעובדה זו נוכח השתלשלות האירועים כפי שפורטה, כדי לרדת לשורשו של עניין, או כדי לפגוע במשקל עדותו, או במצבה המהימנות שראייתי לקבוע בשלו.

.195. ב"כ הנאשם העלה טענות נוספות. כך לדוגמה באשר לעדותה של נגה הורוביץ אשר מעודתה עלה, כי זו לא נכנסה לצומת כאשר נכנס אליה הנאשם. עדותה של נגה פורטה בהרחבה בלייטת הכרעת דין זו, כך גם במצבה המהימנות שראייתי לקבוע בשלה ואין לי אלא להפנות לאמור שם. הדברים יפים אף באשר לטענות הנאשם בדבר עדותו של יוסי רופא. עדותנו נבחנה על ידי במשנה זהירות, פורטה בהרחבה לעיל, מה גם שראוי לשזר את העולה מעודתו במאגר הראיות הכלול, כפי שפורט בהרחבה בלייטת הכרעת דין זו ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

.196. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, הרי שבאתי לכל מסקנה, כי לא עלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את עבירת ההריגה המיוחסת לנאים בכתב האישום ולפיכך, אני מזוכה אותו מחמת הספק מעבירה זו. תחת זאת, הנני מרושעה את הנאשם בעבירה שעניניה, גרם מוזת ברשותן. עוד באתי לכל מסקנה, כי עלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את העבירות הננספות המיוחסות לנאים בדמות נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש ואי צוות אותה שברמזו ולפיכך, הנני מרושעה אותו בעבירות אלו.

.197. תוכנה של הכרעת הדין הודיע בנסיבות הנאשם, ב"כ הצדדים והורי המנוח בדיון מיום 26/4/2017 ואולם הכרעת הדין מפורסמת עתה על הנמקותיה מפאת היקפה ואילוצי הדפסה. הנני מתנצלת אודות יעקוב זה.

המצוינות תמציא העתק לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוד תשע"ז, 13 ביולי 2017, בהעדר הצדדים